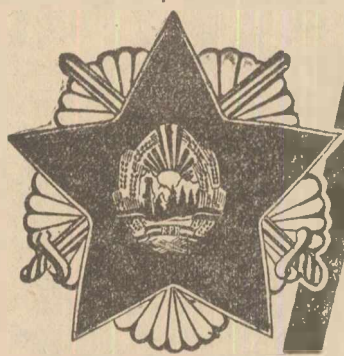

România liberă

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Constantin Mille 5-7-9
Centr. Tel.: 6.34.93, 6.34.74, 6.34.95
Cont. Cee Poștal Nr. 7796

ABONAMENTE: încep la 1 și 15 ale lunii
1 lună lei 120 SALARIAȚI ȘI STUDENȚI
1 an lei 1400 1 lună lei 100
SERVICIUL ABONAMENTE TEL. 5.21.21

REDACTOR RESPONSABIL
NICULAE BELLU

IMPLINIREA PLANULUI FINANCIAR VA ADUCE NOI SUCESE IN RIDICAREA NIVELULUI ECONOMIC ȘI CULTURAL AL POPORULUI NOSTRU

Expunerea tov. VASILE LUCA, secretar al C. C. al P.M.R., vice-președinte al Consiliului de Miniștri, ministru de finanțe, la discuția asupra proiectului de lege pentru stabilirea bugetului general al Republicii Populare Române pe anul 1950

Tovarăși și tovarășe deputați,

Din însărcinarea Consiliului de Miniștri, am depus proiectul de buget pe anul 1950 și rezultatele definitive ale executării bugetului pe anii 1947-1948, pentru a fi examinate și aprobate de Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române.

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

După înlăturarea din guvern a ultimelor elemente burghezo-moșierești care sabotau redresarea economică financiară a țării noastre, după răsturnarea monarhiei și instaurarea Republicii Populare Române, când toată puterea politică de Stat a trecut în mâinile clasei muncitoare, Republica Populară Română a putut să treacă hotărât pe drumul lichidării exploatații capitaliste și la reconstrucția economiei sale, pe bazele noului — socialist.

Sarcinile economico-financiare în anul 1948 și anume: consolidarea reformei monetare, naționalizarea principalelor mijloace de producție, transport, asigurări și bancare, asigurarea dezvoltării întreprinderilor naționalizate, asigurarea realizării bugetului în noile condiții, au fost îndeplinite cu cinst, datorită entuziasmului cu care oamenii muncii dela orașe și sate, au pornit, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, la lichidarea capitalismului în țara noastră.

Deși în fruntea întreprinderilor naționalizate, au fost puși aproape la toate — simpli muncitori, noua conducere a întreprinderilor naționalizate a reușit să-și însușească repede arta conducerii, a reușit să folosească în general bine ajutorul inginerilor și tehnicienilor vechi care, în bună parte, s'au atașat regimului de democrație populară și muncesc cinstit pentru construirea socialismului. Astfel, au fost asigurate nu numai continuitatea și ridicarea producției, dar și rentabilitatea întreprinderilor de Stat.

Bugetul pe 1948 deși păstra încă unele forme organizatorice vechi, totuși el s'a deosebit de bugetele precedente printr-o concepție nouă, pusă la baza reformelor fiscale din 1 Aprilie 1948, precum și prin alocarea — pentru prima dată în istoria bugetară a țării — a unor importante fonduri pentru finanțarea investițiilor capitale cu caracter productiv și totodată prin alocarea de fonduri, într-o proporție necunoscută în trecut, pentru satisfacerea nevoilor economice și social-culturale ale celor ce muncesc.

Ca o consecință a noii reforme bugetare în urma căreia anul bugetar coincide cu anul calendaristic, executia bugetului pe anul 1948-1949 a fost restrânsă la 9 luni, adică până la 31 Decembrie 1948, și conform cu aceasta s'au modificat și prevederile bugetare respective.

În această perioadă veniturile Statului au însumat 108.595 milioane lei, iar cheltuielile — inclusiv cheltuielile din creditele suplimentare acordate ministerelor, în cursul anului, pentru consolidarea și lărgirea economiei noastre — au însumat 108.595 milioane lei.

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Executarea bugetului pe anii 1947-1948, precum și pe anul 1949, proiectul de buget pe anul 1950, o glândesc minunatele succese ale clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în opera istorică de lichidare definitivă a dominației burghezo-moșierești și de construire a socialismului în Republica Populară Română (Aplauze).

Tov. VASILE LUCA vorbind

rea acțiunilor lor și creditele suplimentare pentru finanțarea investițiilor, — s'au ridicat la suma totală de 95.860,4 milioane lei.

Anul bugetar 1948 (9 luni) s'a încheiat, deci, cu un excedent de 12.734,6 milioane lei.

Împlinirea și suprainplinirea bugetului se datorește, în primul rând, ajutorului dat de U.R.S.S. prin reducerea sarcinilor Tratatului de Pace; se datorește de asemenea intensificării măsurilor pentru încasarea impozitelor dela capitaliști și chibaburi, intensificării mijloacelor pentru combaterea evaziunii fiscale, primenirii aparatului financiar și — peste toate acestea — eforturilor încordate ale clasei muncitoare, condusă de Partidul Muncitoresc Român, de a mări producția întreprinderilor economice ale Statului, după naționalizare.

Anul 1949 a fost primul an în care poporul nostru muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, condusă de Partidul Muncitoresc Român, cu ajutorul frătesc al URSS și al conducătorului ei, tovarășul Stalin, și în colaborare cu celelalte țări de democrație populară, a pășit la construirea socialismului.

Anul 1949 a fost primul an de experiență a economiei planificate. Împlinirea și depășirea primului nostru Plan de Stat, în creșterea producției,

precum și investițiile în valoare de peste o sută de miliarde pentru noi și noi întreprinderi, electrificare, drumuri, transporturi, căi ferate, baraje și Canalul Dunărea-Mare Neagră, precum și pentru dezvoltarea și mecanizarea agriculturii noastre, sunt mărturie vie a creșterii potențialului economic și a consolidării politice a Republicii Populare Române.

De asemenea, ridicarea producției și creșterea de noul institut de cultură și de sănătate, introducerea gratuității și lărgirea asigurărilor sociale de Stat, toate acestea au servit la ridicarea continuă a nivelului economic și cultural al celor ce muncesc dela orașe și sate.

Rezultatele primului nostru Plan au însemnat nu numai consolidarea economico-financiară a țării și înțărirea regimului de democrație populară, dar ele au deschis perspective largi de dezvoltare și de înflorire a Republicii Populare Române, de întărire a sa, ca factor puternic al păcii în cadrul țărilor care — în frunte cu U.R.S.S., sub conducerea marelui dascăl și neîntrecut strateg, Iosif Vissarionovici Stalin — apără cu succes pacea, libertatea, securitatea și independența națională a popoarelor iubitoare de pace.

Succesele obținute în primul an al construirii socialismului sunt noul erme de luptă în mîinile oamenilor muncii și a tuturor comunistilor noștri.

gresului, împotriva imperialismului și cântinilor lui de pază de prețușdeni, social-democrații de dreptă, banda de ucigași fasciști a lui Tito și a altor soiuri de reacționari și fasciști.

Succesele primului Plan de Stat sunt arme puternice pentru lichidarea mai departe a rămășițelor claselor exploatare și a tuturor dușmanilor poporului în interiorul Republicii noastre.

Datorită efortului entuziast al clasei muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, datorită folosirii tot mai largi a experienței construitei socialismului în U.R.S.S., datorită îndrumării juste a Partidului și a Guvernului nostru, BUGETUL STATULUI PE 1949 — DESI ÎN CURSUL ANULUI A FOST MĂRIT ATAT LA VENITURI CAT ȘI LA CHELTUIELI, — S'A EXECUTAT CU UN EXCEDENT IMPORTANT. El a asigurat pe deplin necesitățile Statului, a asigurat finanțarea economiei naționale și a tuturor investițiilor capitale prevăzute în Planul de Stat.

Suprainplinirea Planului în producție, creșterea producției în general și reducerea prețului de cost la o serie de produse, precum și executarea bugetului cu un important excedent bugetar, au întărit puterea de cumpărare a leului, au întărit moneda noastră națională față de valuta străină, înlesnind astfel balanța comercială a Statului la import-export.

BUGETUL STATULUI PE ANUL 1949 A REPREZENTAT ÎNCEPUTUL UNEI NOUI POLITICI FINANCIARE, DETERMINATA DE TRECEREA LA ECONOMIA PLANIFICATA — ECONOMIA SOCIALISTA.

(Continuare în pag. 2-a)

MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI-A INSUȘIT APELUL PENTRU PACEA LUMII ADRESAT DE COMITETUL CONGRESULUI MONDIAL AL PARTIZANILOR PĂCII

În ședința de Vineri dimineață Marea Adunare Națională, într-o atmosferă entuziastă, și-a însușit Apelul pentru pacea lumii, adresat de Comitetul Congresului Mondial al Partizanilor Păcii tuturor Adunărilor alese din întreaga lume.

Apelul a fost prezentat Marilor Adunări Naționale de către academicianul Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

„Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română — a spus acad. Mihail Sadoveanu — a primit dela Comitetul Congresului

Mondial al Partizanilor Păcii textul unui Apel adresat tuturor Adunărilor alese din întreaga lume. În numele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română, supunem Marilor Adunări Naționale acest Apel”.

APEL PENTRU PACEA LUMII

Către Adunările alese, În momentul în care creșterea cursei înarmărilor și organizarea de conferințe militare confirmă intențiile pregătirilor pentru un nou războiu, Comitetul Congresului Mondial al Partizanilor Păcii se adresează Adunărilor alese ale tuturor țărilor lumii.

În numele sutelor de milioane de bărbați și femei care în 76 de țări, lucrează în comun pentru apărarea păcii, el invită aceste Adunări să dezbată propunerile de mai jos și să-și ia angajamentul de a le susține:

1. Să se înceteze cursa înarmărilor, care cufundă popoarele în mizerie și distrug orice speranță de bună stare. Aceasta se poate realiza prin reducerea bugetelor de războiu și a efectivelor militare.
2. Să se pună capăt îngrozitoare amenințări a bombardamentului atomic. Aceasta se poate realiza prin interzicerea armelor atomice.
3. Să se înceteze războaiele de intervenție duse împotriva popoarelor și anume: în Indonezia, Malaezia, Vietnam. Aceasta se poate realiza prin încetarea

Vorbitorul a arătat apoi că vechile parlamente ale burgheziei și moșierimii au legiferat în țara noastră, îndelungă vreme, nedreptatea și exploatarea lumii muncitoare. Astăzi, Marea Adunare Națională va vota bugetul general al R.P.R. pe anul 1950.

Nu mai câteva cifre: pentru armată 14 la sută din buget, iar pentru capitalul cultural-social 24 la sută, arată că vom vota un buget al păcii, al culturii.

Membrii Marilor Adunări Naționale — în picioare — prin aplauze puternice și prelungite — au aprobat această hotărâre.

Cred că Adunarea noastră va primi cu entuziasm Apelul pe care vi-l am comunicat. De aceea, propun ca Marea Adunare Națională să voteze următoarea hotărâre:

„Marea Adunare Națională luând cunoștință de Apelul Comitetului Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, adresat Adunărilor alese, îl aprobă în unanimitate și se angajează să participe în mod activ la lupta pentru realizarea desideratelor pe care le cuprinde Apelul, contribuind astfel la victoria lagărului păcii condus de marea Uniune Sovietică”.

Membrii Marilor Adunări Naționale — în picioare — prin aplauze puternice și prelungite — au aprobat această hotărâre.

INCHIDEREA CELEI DE A 6-a SESIUNI A MARII ADUNĂRI NAȚIONALE Votarea bugetului general al R.P.R. pe anul 1950 și a legii pentru impozitul pe circulația produselor

Ședința de Vineri dimineață a Marii Adunări Naționale s'a deschis la ora 9,30, sub președinția tov. general maior Mihail Burcă, vicepreședinte al Biroului Marii Adunări Naționale.

Pe banca Prezidiului Marii Adunări Naționale se aflau: prof. dr. C. I. Parhon, prof. P. Constantinescu-Iași, Mihail Sadoveanu, I. Niculi, Marin Florea Ionescu și ceilalți membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, iar pe banca ministerială, dr. Petru Groza, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Lotar Rădăceanu, Miron Constantinescu, Gh. Vasilișchi, Vasile Valda și alți membri ai Guvernului.

Intrându-se în ordinea de zi, a continuat discuția generală la Proiectul de lege pentru stabilirea bugetului general al Republicii Populare Române pe anul 1950.

Primul a luat cuvântul tov. Bontea Ștefan, care a arătat că din expunerea făcută de tov. Vasile Luca, secretar al C. C. al P. M. R., vicepreședinte al

Consiliului de Miniștri, ministru al Finanțelor, cu privire la îndeplinirea prevederilor bugetare pe anul 1949 și a sarcinilor bugetare pe anul 1950, a reușit în mod clar politica justă dusă de Partidul Muncitoresc Român și de Guvernul Republicii Populare Române pe plan financiar.

Luptând cu hotărâre, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, pentru realizarea bugetului pe 1950, noi vom da noul lovitur împotriva imperialiștilor atășatori la un nou război și vom contribui la apărarea păcii. Declar că voi vota cu toată înțina bugetul pe anul 1950, (Aplauze).

Tov. Niculescu Petre a vorbit apoi despre problema gospodăriei chibzuite ca metodă de conducere a întreprinderilor socialiste.

Sarcinile Comitetelor Provizorii în realizarea politicii financiare

Tov. Stancu Emil, luând cuvântul, a arătat că în realizarea politicii financiare a Partidului, un rol deosebit îl au Comitetetele Provizorii care sunt organe locale ale puterii de Stat.

Comitetetele Provizorii, instalate în fruntea județelor și comunelor în

vara trecută, au contribuit într-o mare măsură la executarea cu succes a prevederilor din bugetul anului trecut.

Din expunerea proiectului de buget pe anul 1950 — a spus vorbitorul — se desprinde roata covârșitoare pe care-l au Comitetetele Provizorii în îndeplinirea planului financiar al Republicii noastre.

Convins că bugetul pe care-l votăm astăzi corespunde întru totul intereselor poporului nostru muncitor, eu îl votez din toată înțina. (Aplauze).

Tov. Trențelu Florica, țărancă muncitoare, a arătat că dragă așezare a impozitelor ușurează viața țărănilor noastre muncitoare, lucru pe care l-au simțit din plin și țărăni muncitori din județul Dolj, fapt pentru care sunt recunoscători Partidului și Guvernului.

Văzând că proiectul de buget este în interesul nostru, al celor ce muncesc, votăm cu dragoste și încredere bugetul.

Tov. general lt. Teclu Iacob, a început prin a sublinia că bugetul RPR pe anul 1950 este un buget de pace.

Bugetul nostru este un buget în interesul celor ce muncesc și al păcii. Consider că sumele alocate pentru ne-

(Continuare în pag. 5-a, col. 1-4)

DIN REPUBLICA NOASTRĂ POPULARĂ

În ziua de 24 Ianuarie

Laminoriștii dela I. S. S. Hunedoara au realizat cea mai mare producție dela existența secției

HUNEDOARA (prin telefon). — Luptând pentru îndeplinirea planului de producție, laminoriștii dela I. S. S. Hunedoara obțin rezultate din ce în ce mai frumoase.

Astfel, în 24 Ianuarie, zi în care s'a atins cel mai înalt vârf dela existența laminatoarelor dela Hunedoara s'a depășit norma cu 75,97 la sută.

Schimbul tov. Mărza Nicolae a depășit norma cu 82,88 la sută, schimbul lui Moise Iosif cu 90,99

Muncitorii dela „Textila Roșie” din Iași au îndeplinit planul pe luna Ianuarie

IAȘI (prin telefon). — Hotărâți să-și ducă la îndeplinire sarcinile ce le revin în cadrul noului Plan de Stat, muncitorii și tehnicienii fabricii „Textila Roșie” din Iași, antrenări în întreceri socialiste, au reușit să realizeze importante succese în producție.

Astfel, secțiile de țesătorie și sforărie au îndeplinit în ziua de 27 Ianuarie programul lor de lucru pe întreaga lună în proporție de 104 la sută.

La aceeași dată, secția filatură a realizat 96 la sută din planul de producție lunar.

Datorită acestor depășiri de program, planul de producție al fabricii pe luna Ianuarie a fost îndeplinit în proporție de 100 la sută.

M. BERAM
correspondent

Importante cantități de materiale sosite din U. R. S. S.

IAȘI. — În cadrul acordului economic existent între Uniunea Sovietică și țara noastră, în ultima lună au intrat în țară importante cantități de bumbac, cărămidă, fier, mașini, textile, grafit, etc.

Mașini și unelte agricole distribuite cooperativelor din județul Putna

În vederea campaniei agricole de primăvară, Uniunea Județeană a Cooperativelor Putna a luat o serie de măsuri pentru a asigura buna funcționare a centrelor de închiriat unelte agricole de pe lângă cooperative.

Printre altele s'a început verificarea inventarelor în scopul asigurării unei repartizări juste la cooperative a uneltelor după necesitățile și specificul satelor.

În cadrul Planului de Stat pe Teatrul de Stat din Pitești organizează turnee în localitățile din regiune

Pentru a putea veni în mod concret în sprijinul opere de ridicare a nivelului cultural al maselor, Teatrul de Stat din Pitești a întreprins un turneu de o lună de zile în orașele, centrele muncitorești și comunele din județele: Argeș, Muscel, Olt, Vâlcea, Râmnic și Dâmbovița. Au fost date un număr de 54 reprezentații cu comedia satirică „Spertarul” de Ionel Lazăroneanu, comedie în care este satirizată lumea afaceriștilor din trecut.

1950 au și început să sosească noi mașini și unelte pentru centrele de închiriat unelte agricole. Astfel, au sosit la Uniunea Județeană a Cooperativelor din Focșani 80 pluguri de tipul cel mai nou, 50 tractoare de nutreț, 15 aparate de saramură, și altele.

Toate aceste unelte au fost distribuite cooperativelor.

D. TĂRNĂUCEANU
correspondent

În prezent Teatrul de Stat din Pitești pregădește un nou turneu cu piesa pentru copii și tineret „Mic Pitești, lină de volin” de Sergiu Milișan.

Văltorea premiera a acestui teatru o constituie puternica piesă sovietică antiimperialistă „Vocea Americii” de Boris Lavrențev. Premiera a fost fixată pentru 18 Februarie a. c.

GR. VRABIE
correspondent

(Urmare din pag. I)

Planul Marshall, plan de subjugare și de agresiune, a dus de

inimă sau facu multe inumanități
săci sunt neslursuri care treblesc
inătărate. Trebuie dată mai multă
atenție maeștrilor, tehnicienilor cu
funcțiuni de mare răspundere, care
totuși sunt încadrați în așa fel că
rămân în urma muncitorilor cali-
ficiți. Aceștia lucrând în acord, sal-

ajutorii și cote-părți de beneficii. Introduserea sistemului socialist de conducere a întreprinderilor Statului, trecerea la economia planificată, nu putea fi realizată la noi fără o nouă reglementare a regimului juridic al acestor întreprinderi; de aceea, după restructurarea aparatului de Stat, a fost reglementat și noul sistem juridic al întreprinderilor.

Au fost reglementate plățile între întreprinderile Statului și au fost înzestrate cu fond de rulment. A fost introdus planul de casă, menit să reglementeze și să planifice circulația monetară.

Socoteala în mânăuirea fondurilor puse la dispoziție, socoteala la materiale, socoteala în cheltuielile bănești nu purcei pentru

tante succese în obținerea rentabilității, asigurând și o serioasă acumulare socialistă cu care au fost acoperite toate investițiile capitale în anul 1949.

Iată, tovarăși și tovarăse, o serie de slăbiciuni și lipsuri care trebuiesc înlăturate în anul 1950, pentru a putea realiza și supraîmplini planul de producție și planul financiar al anului 1950.

Sistemul decontărilor stabilit prin decretul nr. 265 din 1949 a fost completat cu hotărîrea Consiliului de Miniştri din 24 Septembrie 1949, prin care s'a introdus planificarea circulaţiei monetare pe baza planurilor de casă ale tuturor

(Continued on page 3-a)

IMPLINIREA PLANULUI FINANCIAR VA ADUCE NOI SUCESE IN RIDICAREA NIVELULUI ECONOMIC SI CULTURAL AL POPORULUI NOSTRU

(Urmare din pag. 2.a)

unităților sistemului nostru economic, precum și pentru instituții și diferite alte unități fără caracter lucrativ.

Ca rezultat al acestor măsuri s'a reușit ca până la data de 30 Noembrie 1949, plățile între întreprinderi să fie efectuate în cont, în proporție de 96,3 la sută, iar în numărul în proporție de numai 3,7 la sută. (Vii aplauze).

Prin planificarea fluxului și refluxului de numerar dela și către Banca de Stat, volumul emisiunii monetare se adaptează, într-o măsură din ce în ce mai strânsă nevoilor reale de numerar ale vieții economice, se coordonează circulația numerarului cu circulația bunurilor de consum și se asigură stabilitatea monetei noastre, într-o măsură și mai mare.

Această stabilitate și soliditate a monetei noastre, s'a manifestat și cu prilejul răspândirii sunorilor absurde despre o nouă stabilizare monetară, cărora le-au căzut victimă naivii care își apleacă urechea la goșile posturilor de emisie dela Londra și New York. (Aplauze).

Noua politică financiară oglindită în măsurile luate pentru planificarea circulației monetare și mobilizarea

f) REORGANIZAREA SI STABILIZAREA ECONOMIILOR

Sistemul de colectare al economiilor a fost unificat în cadrul Casei de Economii și Consumații, reorganizată prin legea din 7 Octombrie 1949. Rețeaua punctelor de colectare a fost spărită prin înființarea a 2.300 ghișee în întreprinderi și instituții și câteva sute de sucursale nou, ajungând astfel la o totală de peste 4.000 unități.

maximă a tuturor resurselor bănești disponibile a avut răscrângere și asupra sectorului de colectare a economiilor populației.

Moneta noastră națională nu stă la cheremul speculanților la burse și nici nu joacă după dorința dușmanilor noștri din afară și dinlăuntrul țării.

A doua oară a încercat „Vocea Americii” să înșele populația noastră cu „lupul” noui stabilizări, dar fără succes. Poporul nostru știe acest adevăr simplu, că acolo unde este stabilitate nu este nevoie de stabilizare. (Aplauze puternice și prelungite).

A treia oară nu se va mai găsi nici un caz să-l creadă pe alarmistul „Lupul” inflației sfâșie în țările marșalizate, ca consecință a unei crize economice care sugde regimul stăpânitor „Vocii Americii” și „Radio Londrei”.

STEMULUI DE COLECTARE A ECONOMIILOR

Rezultatul intensificării muncii C.E.-ului, în cursul anului 1949 este mărirea numărului deponenților existenți la 31 Decembrie 1949, cu aproape 70.000 (33 la sută); depunerile la C.E.C. se cifrează pe data de 30 Noembrie 1949 la suma de lei 1.210 milioane (cu 26 la sută mai mult decât la 31 Decembrie 1948), la care se adaugă sumele colectate.

pe certificate de economii introduse în cursul anului și care se ridică și ele la suma de 524 milioane lei.

Creșterea din ce în ce mai mare a depunerilor la C.E.C. este încă un semn al îmbunătățirii situației materiale a maselor, având în vedere compoziția socială a deponenților — muncitori, țărani, funcționari, etc.

În trecut, oamenii muncii care au depus micile lor economii la băncile și instituțiile capitaliste, nu au fost feriti de pierderea economiilor lor, din cauza falimentului băncilor sau din cauza inflației, cum s'a întâmplat aceasta în timpul celui de al doilea război mondial.

Criza generală a capitalismului și crizele ciclice economico-financiare care lovesc, din ce în ce mai des, societatea capitalistă, nu garantează stabilitatea monetei, deci oamenii muncii nu pot avea siguranța că banii lor depuși la casele de economii capitaliste, nu își vor pierde valoarea.

Regimul socialist, economia planificată — în țările unde clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, a devenit clasa conducătoare construind socialismul — exclude crizele economico-financiare, exclude deprecierea monetei naționale. În aceste țări, dimpotrivă, puterea de cumpărare a monetei crește, deci crește și valoarea sumelor depuse la Casa de Economii, cum este la noi C.E.C.-ul.

Sub regimul capitalist Statul nu garantează depunerile. La noi, oamenii muncii știu că economiile lor depuse la C.E.C., sunt folosite pentru construirea noii vieți ferice, pentru poporul muncitor, și că depunerile lor sunt garantate de Statul lor, de Statul oamenilor muncii.

țarea sectorului socialist, precum și faptul că echilibrul bugetar și acumulările socialiste realizate în anul 1949 — cum am arătat în altă parte — au fost atinse în cea mai mare măsură în urma activității întreprinderilor noastre socialiste de Stat.

Volumul total al cheltuielilor bugetului general al Republicii Populare Române pe anul 1949, însumează după date provizorii — 236 miliarde lei.

Totalul alocațiilor bugetare puse la dispoziția ministerelor cu caracter economic, al cheltuielilor pentru constituirea rezervelor pentru investiții pe 1949, în afară de cheltuielile cu același caracter efectuate prin bugetele locale — însumează 86,4 miliarde lei, ceea ce reprezintă peste 36 la sută din totalul cheltuielilor bugetare, iar față de cheltuielile similare efectuate în cursul anului 1948 (întregite la 12 luni), o creștere de peste două ori.

Investițiile au însumat pe anul 1949 peste 100 miliarde lei. Finanțarea acestor investiții s'a făcut din două surse: bugetul Statului și acumulările socialiste ale întreprinderilor și resursele proprii ale Sovromurilor.

Suma inițială înscrisă în bugetul anului 1949 cu titlul de fond pentru finanțarea investițiilor capitale cu caracter productiv era de 44 miliarde lei. Prin suplimentări succesive ea a fost majorată până la sfârșitul anului la 75,5 miliarde lei, obligațiile bugetului pentru finanțarea investițiilor fiind, astfel, mărite în cursul anului cu 71 la sută.

Sumele alocate pentru fondul de investiții din bugetul anului 1949, sunt deci de șase ori mai mari decât cele din 1948.

Cheltuielile ministerelor cu caracter social-cultural, însumează pe anul 1949, un total de 28,2 miliarde lei, la care se adaugă cheltuielile pentru acțiuni social-culturale, efectuate prin bugetele locale (12,5 miliarde lei) și cele ale bugetului Asigurărilor Sociale de Stat care se ridică la 10,7 miliarde lei. În total, deci, 51,4 miliarde lei s'au aproape 22 la sută din totalul cheltuielilor bugetului pe 1949.

Creditele pentru largirea acțiunii de învățământ au fost majorate numai în cursul anului cu 1,6 miliarde lei, asigurând astfel largirea posibilităților de pregătire a cadrelor tehnice de calificare medie și superioară, necesare împlinirii sarcinilor de plan, ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc și asigurarea cadrelor didactice pentru largirea acțiunii de învățământ.

În anul școlar 1949/1950, numărul elevilor și studenților din învățământul nostru de toate categoriile este cu 241.000 mai mare decât în anul școlar precedent. Numărul bursierilor a crescut față de anul școlar 1948/1949, cu 65 la sută, sau în cifre absolute cu 61.429 bursieri. Pentru sănătatea publică s'a cheltuit în 1949, prin bugetele ministerelor și cele locale, suma totală de 12,0 miliarde lei, sarcinile stabilite în acest sector prin Planul de Stat fiind împlinite integral, iar unele acțiuni au fost chiar depășite.

Numărul paturilor de spital a sporit cu 10.400 (creștere de 20 la sută față de 1948), iar al celor din sanatoriile T.B.C. cu 15 la sută.

În cursul anului 1949, au fost naționalizate unitățile sanitare și farmaceutice, întregindu-se astfel sub conducerea Ministerului Sănătății acțiunea de prevenire și combatere a bolilor și smulgingu-se încă un sector rentabil capitalului privat speculativ.

A fost organizată de asemenea protecția muncii în instituții și întreprinderi pe baza directivelor Consiliului Superior pentru Protecția Muncii, creiat în cursul anului.

Noul regim al Asigurărilor Sociale de Stat, creat prin reforma înființată la începutul anului 1949 a însemnat un pas important față de regimul anterior, dovedindu-se superioritatea netă a noului sistem, bazat pe organizarea și conducerea acțiunii de asigurări sociale prin mișcarea sindicală.

Bugetul Asigurărilor Sociale de Stat, întocmit inițial pe cifra de 10,8 miliarde lei, a fost împlinit cu un excend de 2,0 miliarde lei; acest rezultat se datorește creșterii încasărilor din contribuția pentru asigurări sociale a întreprinderilor și instituțiilor.

În bugetul pe anul 1949 au fost prevăzute credite pentru întărirea Academiei R. P. R. Bugetul Ministerului Artelor a fost majorat față de cel al anului precedent cu peste 50 la sută. Fonduri importante s'au dat pentru cultură fizică și sport și pentru publică.

LIPSURILE ÎN MERUL EXECUTĂRII BUGETULUI PE ANUL 1949

Executarea bugetului general al Republicii Populare Române pe anul 1949 a scos la iveală și numeroase lipsuri care s'au răscăntat defavorabil asupra disciplinei financiare și bugetare.

Cu prilejul executării bugetului au fost continuu semnalate numeroase abateri și lipsuri, constatate atât prin serviciile centrale ale Ministerului Finanțelor, cât și de către organele controlului financiar al acestui Minister.

Spiritul de economie nu a pătruns încă, în măsura cuvenită, în utilizarea alocațiilor bugetare, semnalându-se numeroase cazuri de cheltuieli care nici nu erau prevăzute în buget precum și de depășire a creditelor.

triale, nemaiputând dispune plăți decât în limita sumelor prevăzute în aceste planuri.

Cu același prilej s'a stabilit că planurile trimestriale de execuție a bugetului nu pot fi modificate înălăuntrul cifrelor totale decât cu aprobarea Ministerului Finanțelor și numai în cazuri determinate de schimbări aduse programelor de activitate sau de acțiuni noi, ivite în cursul executării, iar majorările nu se pot face decât cu aprobarea Consiliului de Miniștri.

Suplimentările de credite la articolele la care s'au făcut viramente au fost interzise.

Constatarele făcute cu privire la existența a numeroase cheltuieli inutile sau exagerate și a unor rezerve ascunse de noul econom bugetare ce pot fi folosite pentru cheltuieli scopuri productive și în primul rând investiții, a determinat intensificarea măsurilor pentru transformarea acestor rezerve ascunse în economii.

De asemenea, s'a abuzat cu utilizarea sistemului de avansuri, neglijându-se termenele de justificare și nu s'a dat importanță și atenția cuvenită aplicării dispozițiilor decretului 265/1949 și dispozițiilor privitoare la întocmirea și aplicarea planurilor lunare de casă.

Desfășurarea cu multe lipsuri a muncii bugetare și încălcările disciplinei bugetare și financiare nu făcând ca controlul operativ al Ministerului de Finanțe.

PREGĂTIREA BUGETULUI GENERAL AL R. P. R. PE ANUL 1950

a) INTRODUCEREA NOVEI CLASIFICĂȚII BUGETARE ȘI A CONTABILITĂȚII ÎN PARTIDA DUBLĂ LA INSTITUȚIILE BUGETARE

Reforma bugetară din 1 Ianuarie 1949 a pus bazele unui nou sistem bugetar. Principiile disciplinei financiare și bugetare care stau la baza lui au fost înfățișate prin punerea în aplicare a noului sistem de control financiar, prin noul sistem de decontări între instituții și întreprinderile Statului, prin prelucrarea de către Banca de Stat a funcțiilor de executare de casă a bugetului și prin punerea în aplicare a planului de casă al Băncii de Stat. Dar noul sistem bugetar a rămas în urmă, în fața acestor instituții de tip socialist, în două sectoare foarte importante pentru o bună desfășurare a execuției bugetului și o evidență completă și corespunzătoare nevoilor operațiunilor bugetare și anume în ceea ce privește:

— clasificarea bugetară care, în forma ei veche, nu corespundea nici pe departe cerințelor unei grupări științifice a veniturilor și cheltuielilor bugetare, și evidența contabilă care era redusă la un sistem empiric și simplist.

Pentru a pune în concordanță clasificarea bugetară cu principiile sistemului bugetar și a aduce evidența contabilă bugetară la nivelul evidenței contabile introduse în sectoarele economice pro-

ductive (contabilitate în partidă dublă normată), Ministerul Finanțelor a elaborat o nouă clasificare bugetară, bazată pe separația netă a cheltuielilor Statului după funcțiunile sale de bază (economice, social-culturale și administrative), aplicând-o chiar pentru elaborarea proiectului de buget pe anul 1950 care, astfel, se prezintă cu o structură și o înfățișare cu totul nouă, deosebită de trecut.

Ministerul Finanțelor a elaborat, de asemenea, un plan de conturi unitar pentru toate instituțiile bugetare, introducând cu începere dela 1 Ianuarie 1950 la ministere și instituții centrale, Comitetelor Provizorii ale județelor și orașelor astmulate cu județele și câteva alte instituții de importanță mai mare, contabilitatea în partidă dublă normată.

Ministerul Finanțelor a elaborat, de asemenea, un plan de conturi unitar pentru toate instituțiile bugetare, introducând cu începere dela 1 Ianuarie 1950 la ministere și instituții centrale, Comitetelor Provizorii ale județelor și orașelor astmulate cu județele și câteva alte instituții de importanță mai mare, contabilitatea în partidă dublă normată.

Ministerul Finanțelor a elaborat, de asemenea, un plan de conturi unitar pentru toate instituțiile bugetare, introducând cu începere dela 1 Ianuarie 1950 la ministere și instituții centrale, Comitetelor Provizorii ale județelor și orașelor astmulate cu județele și câteva alte instituții de importanță mai mare, contabilitatea în partidă dublă normată.

Ministerul Finanțelor a elaborat, de asemenea, un plan de conturi unitar pentru toate instituțiile bugetare, introducând cu începere dela 1 Ianuarie 1950 la ministere și instituții centrale, Comitetelor Provizorii ale județelor și orașelor astmulate cu județele și câteva alte instituții de importanță mai mare, contabilitatea în partidă dublă normată.

Ministerul Finanțelor a elaborat, de asemenea, un plan de conturi unitar pentru toate instituțiile bugetare, introducând cu începere dela 1 Ianuarie 1950 la ministere și instituții centrale, Comitetelor Provizorii ale județelor și orașelor astmulate cu județele și câteva alte instituții de importanță mai mare, contabilitatea în partidă dublă normată.

b) REFORMA IMPOZITIVULUI PE CIFA DE AFACERI

Prin punerea în aplicare la 1 Ianuarie 1949, a unui nou sistem de impozite care a avut la bază principiul unificării mai multor impozite, s'a făcut un pas mare înainte în regimul nostru fiscal, deoarece:

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

— s'a simplificat și clarificat sistemul de impozite, eliminându-se impozitele duble și triple, care erau foarte complicate și greu de înțeles; — s'a redus numărul de impozite de la 15 la 10, ceea ce a simplificat și clarificat sistemul de impozite; — s'a redus suma totală a impozitelor de la 15 la 10 miliarde lei, ceea ce a redus sarcinile financiare ale poporului nostru.

ce s'au înlăturat complicațiile din trecut și Statul a fost asigurat cu venituri certe.

Totuși impozitul pe cifra de afaceri, care joacă un rol atât de important în bugetul de venituri al Statului, nu a putut fi, la acea dată, adaptat în totul structurii tehnice necesare întreprinderilor și organizațiilor economice de Stat.

Nu s'a putut da impozitului pe cifra de afaceri, la 1 Ianuarie 1949, această structură, deoarece situația nu era încă pregătită pentru aceasta, dintr-o serie de motive, printre care putem enumera: lipsa contabilității normate, lipsa sistemului decontărilor socialiste și nepregătirea cadrelor pentru aplicarea acestei legi.

Aceste condiții fiind înlătuite în prezent ne-am dat posibilitatea să pășim la restructurarea impozitului introducând astfel în legislația noastră principiile care stau la baza impozitului pe circulația produselor în U.R.S.S. și anume:

— Taxarea cu impozitul pe circulația produselor numai a vânzărilor.

— Taxarea vânzărilor cu impozitul pe circulația produselor numai o singură dată.

— Fixarea raportului dintre impozitul pe circulația produselor și beneficiu.

— Plata impozitului pe circulația produselor la termene bine fixate, după achitarea produselor, iar nu la punerea lor în circulație.

— Precizarea plătitorilor impozitului pe circulația produselor și a diferențelor bugetare, ce urmează a se vărsa la buget.

În trecut, impozitul pe cifra de afaceri, care se încasa sub forma diferitelor cote de impozit indirect, în special la produsele de larg consum, a fost folosit de regimul burghez-moșieresc ca un instrument de exploatare a celor ce muncesc.

Regimul nostru de democrație populară, pășind pe drumul socialismului, nu poate menține acesfel fel de impozit, fiind incompatibil cu țelurile și sarcinile pe care trebuie să le satisfacă.

Această schimbare a fost necesară și pentru motivul că denumirea de impozit pe cifra de afaceri, nu mai corespundea cu conținutul nou, fiindcă folosirea mijloacelor acumulate sunt indurmate pentru investiții, reproducția lărgită socialistă, etc.

Din această cauză, impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri se desființează. Se introduce un nou impozit — **IMPOZITUL PE CIRCULAȚIA PRODUSELOR** — forma cea mai importantă pentru acumularea socialismului, pentru strângerea mijloacelor financiare necesare satisfacerii funcțiilor și sarcinilor Statului nostru de democrație populară, în drumul spre socialism.

Impozitul pe cifra de afaceri

IMPLINIREA PLANULUI FINANCIAR VA ADUCE NOI SUCESE IN RIDICAREA NIVELULUI ECONOMIC ȘI CULTURAL AL POPORULUI NOSTRU

(Urmare din pag. 3-a)

de economii la cheltuielile materiale și administrative ale Statului cu o evaluare corespunzătoare realizărilor efective din 1949, de 10 miliarde lei. Experiența bugetară a anului 1949 a dovedit că planurile de cheltuieli ale instituțiilor noastre bugetare cuprind încă numeroase și importante rezerve de economii, a căror realizare poate fi obținută prin aplicarea unui regim sever de economii în efectuarea cheltuielilor, o bună și serioasă gospodărie a mijloacelor bugetare și respectarea disciplinei bugetare și financiare.

Realizarea acestui post va permite de-gajarea de noi sume importante care vor putea fi îndrumate în scopuri productive, mărind astfel resursele înscrise în buget pentru investiții productive și acțiuni menite să ridice nivelul de trai al celor ce muncesc.

Evaluarea veniturilor proprii ale bugetelor locale este sporită cu 70 la sută, datorită în primul rând, lărgirii activității economice a organelor locale ale puterii de Stat, prin repartizarea de noi întreprinderi productive sub conducerea acestora.

Comitetele Provizorii ale Sfatului Populare au marea sarcină de a urmări realizarea prevederilor înscrise — orice minus de încasări creând dificultăți în împlinirea sarcinilor lor pe 1950.

Veniturile bugetului asigurărilor sociale se prezintă cu un plus de circa 5 miliarde lei, creșterea fiind sprijinită pe realizările efective din ultimele patru luni ale acestui an și perspectivele de mărire a fondului de salarii în cadrul celui de al doilea Plan de Stat.

Veniturile prevăzute în bugetul general al Statului pe anul 1950 au fost fixate pe baza sarcinilor stabilite în Planul de Stat.

Realizarea în întregime și la timp a tuturor veniturilor bugetului general al

Statului prin îndeplinirea și depășirea planului de producție și al circulației mărfurilor și prin creșterea rentabilității întreprinderilor, constituie o sarcină de bază a tuturor conducătorilor de întreprinderi, a tuturor organelor financiare și a tuturor oamenilor muncii, întrucât numai prin aceasta se pot asigura cu succes mijloacele financiare absolute necesare obiectivelor economice fixate de Partid și Guvern pentru anul 1950.

ANALIZA CHELTUIELILOR BUGETULUI PE 1950

Introducerea noii clasificări bugetare ne permite, pentru prima dată, să prezentăm cheltuielile bugetului general al Republicii Populare Române, nu numai pe baza unei împărțiri a lor pe instituțiile administrative care le efectuează, ci și într-o grupare a lor pe natura și scopul cheltuielilor.

Din această cauză investițiile capitale figurează repartizate pe cele trei activități principale — economice, social-culturale și administrative. Totalul investițiilor acoperite prin buget sub diferite forme, se

So impune deci dezvoltarea ritmului acumulărilor socialiste prin realizarea și depășirea producției prevăzută în plan, prin reducerea prețului de cost, prin creșterea productivității muncii, prin introducerea unui regim sever de economii, precum și prin mărirea rentabilității întreprinderilor economice ale Statului ca rezultat al dezvoltării și consolidării gospodăriei chibzuite — ca metodă de conducere socialistă.

ridică la suma de 120 miliarde lei, ceea ce reprezintă o creștere de 60 la sută față de alocațiile bugetare pentru investiții din anul precedent.

Noua grupare a cheltuielilor cărora li corespunde și o tehnică nouă a întocmirii bugetului și planurilor trimestriale de executare a bugetului, ușurează într-o măsură importantă, aplicarea disciplinei financiare și bugetare și controlul.

Bugetul general al Republicii Populare Române, pe anul 1950, cuprinde următoarele cheltuieli:

La sută față de totalul cheltuielilor

— Finanțarea economiei naționale	131,3 miliarde lei	37,5
— Acțiuni social-culturale	87,0 „	24,8
— Organele judecătorești și parchetului	1,6 „	0,5
— Cheltuieli cu întreținerea aparatului de Stat	40,4 „	11,5
— Apărarea țării și securitatea Statului	52,4 „	14,9
— Obligațiuni și acorduri internaționale	19,2 „	5,5

Vom analiza pe scurt aceste cheltuieli.

Finanțarea economiei naționale

Suma totală a alocațiilor bugetare pentru finanțarea economiei naționale pe 1950 însumează 131,3 miliarde lei, deci 37,5 la sută din totalul cheltuielilor.

Pe lângă aceste fonduri se vor mai întrebuința pentru finanțarea economiei naționale, — respectiv a investițiilor — cele de amortizare vărsate de întreprinderi la Banca de Credit pentru investiții care se evaluează pentru 1950 la 14 miliarde lei, precum și resursele proprii rămase întreprinderilor în acest scop pe baza legilor în vigoare.

Acțiunile economice ale ministerelor figurează în această sumă cu 11,6 miliarde lei (8 la sută) — inclusiv cheltuielile pentru finanțarea S.M.T., înscrise în bugetul pe 1950 cu totalitatea fondurilor necesare funcționării lor și împlinirii sarcinilor de plan ce li s'au fixat (5,4 miliarde lei), — iar Sfatul Popular cu 7,1 miliarde lei (5,4 la sută), constituirea rezervelor de Stat (3,4 miliarde lei) și finanțarea fondurilor de rulment, a rezervelor de plan și acoperirea pierderilor planificate ale întreprinderilor Statului (8,9 miliarde lei).

În cursul anului 1950, controlul bugetului la completarea fondurilor de rulment existente la întreprinderile dotate cu aceste fonduri în 1949 și dotarea altor întreprinderi va fi cu mult mai importantă decât în anul precedent, deoarece — odată cu trecerea la noul sistem de finanțare al întreprinderilor Statului și reorganizarea la sistemul finanțării

globale prin Banca de Stat, — bugetul rămâne unica sursă de înzestrare a întreprinderilor cu fonduri proprii, Banca de Stat intervenind pentru dezvoltarea economiei naționale numai cu credite pe termen scurt.

Noul sistem de finanțare a întreprinderilor economice ale Statului impune introducerea unei severe discipline financiare în folosirea mijloacelor puse la dispoziția lor. Conducătorii întreprinderilor și organelor tutelară au obligația de a urmări îndeaproape respectarea normelor legale cu privire la constituirea și utilizarea mijloacelor de rulment și de a nu permite sub nicio formă practicarea sistemului de a se constitui rezerve ascunse în afara normativelor, — care astfel se sustrag mijloacelor necesare ce pot fi folosite pentru mărirea fondurilor de rulment la întreprinderile care au nevoi reale sau întreprinderi noi.

Deasemenea este nevoie să se dea întreaga atenție măsurilor de acoperire a rulajului mijloacelor de rulment și astfel, de degajare de fonduri care pot fi restituite bugetului și reintrebuințate în alte sectoare.

Pe de altă parte, măsurile pentru reducerea prețului de cost, — prin îmbunătățirea proceselor tehnologice de producție, adoptarea de metode noi de lucru bazate pe experiența sovietică, valorificarea deplină a rezultatelor întreprinderilor socialiste, raționalizarea organizării interioare

a întreprinderilor și o evidență operativă și contabilă completă și justă a mișcărilor și utilizării mijloacelor întreprinderilor — vor trebui să aducă mărirea beneficiilor și, deci, creșterea vărsămintelor la buget.

Trebuie deasemenea urmărită îmbunătățirea sistemului de decontare între întreprinderi, eliminându-se toate neajunsurile existente în prima perioadă a aplicării acestui sistem. Banca de Stat are, în această privință, un rol și o sarcină hotărâtoare.

Îndeplinirea tuturor cerințelor disciplinei financiare după care trebuie să se conducă întreprinderile cu „gospodărie chibzuită” dau posibilitatea Statului să execute controlul „prin leu” a dintre metodele de control socialist, asupra felului în care sunt gospodărite mijloacele Statului.

Cu o urmare a introducerii noului sistem de finanțare a sectorului economic al Statului, a devenit necesară înscrierea în buget a fondurilor necesare pentru acoperirea pierderilor planificate ale întreprinderilor.

Întreprinderile însă trebuie să ia toate măsurile pentru eliminarea completă sau, cel puțin, reducerea sectorelor nerentabile de lucru, acoperirea pierderilor pe care bugetul urmează a se face numai pentru pierderi bine constatate și absolut inevitabile.

Necesitatea de a asigura întreprinderilor posibilitatea achiziționării la timp a mărfurilor importate înain-

te de a putea fi introduse în producție, — a determinat necesitatea înscrierii în bugetul pe 1950, a unui fond intitulat „Rezerva de plan”.

Pentru finanțarea investițiilor de interes economic prevăzute în Planul de Stat pe 1950, bugetului li revine suma de 88,6 miliarde lei, adică 77,2 la sută.

Restul urmează a fi acoperit din cotele de amortizare și resursele proprii ale întreprinderilor (reducerea prețului de cost și economii).

În afară de mijloacele mai sus enumerate, înscrise direct în buget, prin proiectul de lege pentru stabilirea bugetului general al Republicii Populare Române pe anul 1950, s'au mai creat și surse pentru constituirea de fonduri suplimentare pentru investiții de interes local.

Aceste fonduri, menite să mă-

Finanțarea acțiunilor social-culturale

Acțiunile social-culturale figurează în bugetul general al Republicii Populare Române pe anul 1950 cu suma totală de 87,0 miliarde lei, din care ministerele și instituțiile centrale și Sfatul Popular — cu suma de 67,0 miliarde lei, iar bugetul de cheltuieli al asigurărilor sociale de Stat cu 20,0 miliarde.

Lucrările cu investiții de interes social și cultural, finanțate de la buget însumează 11,3 miliarde lei.

Fonduri importante sunt alocate acțiunilor de învățământ în vederea lărgirii rețelei de școli pentru pregătirea cadrelor profesionale și tehnice necesare economiei noastre planificate și acțiunilor de ridicare a nivelului cultural al maselor populare. Totalul sumelor alocate pe întregul buget pentru acțiunea de învățământ și cultură se ridică la 29,8 miliarde lei (34,2 la sută), ceea ce față de anul precedent reprezintă un spor de circa 40 la sută.

Pentru sănătatea publică s'au alocat prin bugetul Ministerului Sănătății și bugetele locale, suma totală de 13,9 miliarde lei (15,9 la sută) cu un spor față de anul precedent de peste 18 la sută.

Pentru prima dată s'au înscris în buget o alocație de 1,334 milioane lei pentru sprijinirea familiilor cu mulți copii, cu această înțelegere, se începu pentru desăvârșirea, în cadrul programului Partidului și Guvernului nostru, a acestei acțiuni importante pentru consolidarea așezărilor noastre socialiste.

Alocațiile pentru asistență socială (pensii I.O.V.R., centre de reeducare, cantine și cămine, etc.), se ridică la suma de 8,2 miliarde lei (9,4 la sută), dintre care 6,188,5 milioane lei, prin bugetele ministerelor și 2.002,1 milioane lei prin bugetele locale.

Pentru promovarea științei, artelor, presei și sporturilor s'au alocat prin bugetele Academiei R.P.R. și Ministerului Artelor, Apărării și Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport, suma totală de 2,7 miliarde lei, cu un spor față de 1949 de peste 20 la sută.

Un loc deosebit de important îl ocupă acțiunile social-culturale în cadrul bugetului Asigurărilor Sociale de Stat, care după primul an de experiență organizatorică își desăvârșește un plan de muncă, menit să constituie un spor substanțial la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Bugetul asigurărilor sociale reprezintă o mare efort din totalul sumelor alocate prin buget pentru acțiuni social-culturale și este cu 55 la

rească resursele financiare puse la dispoziția Sfatului Popular în vederea lărgirii acțiunilor de investiții productive, vor fi alimentate:

a) cu plusurile de încasări realizate peste prevederile bugetare, atât la veniturile proprii, cât și la cotele defalcate din impozitele și taxele de Stat, atribuite organelor locale ale puterii de Stat pentru completarea resurselor lor financiare;

b) cu veniturile obținute din încasările bănești ale contribuabililor în muncă pentru întreținerea și refacerea drumurilor pe anul 1950;

c) cu o cotă de 30 la sută din economiile realizate de organele locale ale puterii de Stat la cheltuielile lor bugetare.

sută mai mare decât în anul precedent.

Veniturile acestui buget sunt evaluate la 18 miliarde lei, la care se adaugă 2 miliarde lei, excedent din anul precedent.

Cheltuielile curente urmează să fie

Cheltuielile de administrație, pentru întreținerea curentă a aparatului de conducere al Statului (inclusiv investițiile capitale) însumează 40,4 miliarde lei, sau 11,5 la sută față de totalul bugetului. Acest procent este încă ridicat față de ceea ce trebuie să reprezinte costul aparatului de Stat în regim socialist însoțit de comparații cu cheltuielile regimului vechi pentru acest scop, este cel puțin de trei ori mai mic față de cheltuielile din timpul vechiului regim.

Sederea continuă a costului administrației de Stat în regim socialist este, de altfel, pe deplin confirmată de experiența U.R.S.S., care, și ea, a început acțiunea de construire a socialismului cu un procent cu mult mai ridicat decât cel actual. Cheltuielile administrative în regim socialist, cum spunea Karl Marx: „dintr-o dată și într-o măsură destul de importantă vor fi reduse, în comparație cu ceea ce reprezintă în societatea actuală și se vor reduce tot mai mult pe măsura dezvoltării noului socialism”.

Sarcina regimului nostru de democrație populară, pe drumul construirii socialismului, este de a atinge la o reducere masivă a cheltuielilor de administrație la Statul în cadrul bugetului general al Republicii Populare Române. Restructurarea aparatului de Stat în cursul anului 1949, a avut numeroase rezultate favorabile. Pe anul 1950 va trebui continuată acțiunea de îmbunătățire și amănunțită a reformelor facite.

O deosebită importanță va trebui dată planificării fondului de salarii și controlului utilizării acestor fonduri prin Banca de Stat, deoarece dacă dezvoltarea noastră economică explică și justifică creșterea continuă a volumului salariilor productive, în anumite sectoare mai nerentabile fenomene nesănătoase în politica de salarizare care provoacă raturii în ritmul creșterii salariilor individuale și productivitatea muncii. Aceste fenomene trebuie eliminate, ele constituind nișcă în calea ridicării rentabilității întreprinderilor noastre economice și eficientă a prețului de cost al produselor.

Ca o problemă de o importanță deosebită se pune necesitatea eliminării din toate unitățile economice ale Statului a veniturilor inutile care complică procesul de producție mărind cheltuielile bugetare

acoperite exclusiv din veniturile curente anuale. Excedentul anului precedent urmează să servească în primul rând pentru finanțarea planului de investiții aprobat de C.C.M., în sumă de 1.530 milioane lei.

Planul de acțiune al Asigurărilor Sociale de Stat pe anul 1950 cuprinde, în primul rând, plata pensiilor civile, sumă care este evaluată pe acest an la 7.100 milioane lei (39,4 la sută din totalul cheltuielilor bugetare).

O dezvoltare importantă s'a dat acțiunii ajutoarelor bănești legale ce se acordă salariaților în caz de pierdere temporară a capacității de muncă, naștere, maternitate, deces. În bugetul Asigurărilor sociale pe 1950 se prevede pentru aceasta o sumă totală de 6.744,5 milioane lei, deci o creștere de 216 la sută față de anul trecut.

Pentru organizarea odihnei salariaților s'a prevăzut suma de 1.141,7 milioane lei adică de 11 ori mai mult decât în anul precedent. În anul 1950 urmează să se înfăptuiască următorul plan pentru organizarea odihnei salariaților, studenților și copiilor:

105.000 salariați trimiși la case de odihnă pe câte 15 zile;

8.000 salariați trimiși în preven-torii pentru refacerea sănătății, pe câte 20 zile;

21.300 copii trimiși în colonii de vară pe câte 22 zile.

1.200 copii trimiși în preven-torii pe câte 30 zile.

12.500 ucenici și studenți trimiși în tabere pe câte 20 zile.

2.000 pionieri trimiși în tabere pe câte 30 zile.

30.000 salariați evidențiați în producție, în cadrul întreprinderilor socialiste, trimiși pentru o zi de odihnă.

Pe lângă sporiile numerului celor trimiși la odihnă, s'a asigurat și îmbunătățirea calității a odihnei.

Un alt capitol important din bugetul asigurărilor sociale de Stat este acțiunea de prevenire a îmbolnăvirii salariaților prin sprijinirea cantinelor dietetice și de alimentație specială, în lărgirea de sanatorii de noapte și dispensarii noi, îmbunătățirea celor existente, ș. a. Această acțiune însumează 2.192 milioane lei, adică 12,13 la sută din totalul cheltuielilor.

Cheltuieli cu întreținerea aparatului de Stat

și prețului de cost. Această problemă se pune deosebit de acut pentru sectorul comerțului de Stat unde trebuie să elimine toate unitățile intermediare inutile care îngreunează circulația mărfurilor sau scumpește prețul de vânzare.

În vederea instituirii unui control sever asupra respectării statorilor tip și a salariilor taritare, odată cu punerea în aplicare a noului buget se va introduce sistemul înregistrării obligatorii a statelor și fondurilor de salarii la organele financiare, precum și sistemul de control al utilizării acestor fonduri prin Banca de Stat.

În cursul anului va fi pus în aplicare și sistemul înregistrării obligatorii la organele financiare a planurilor de cheltuieli administrative-gospodărești ale instituțiilor și întreprinderilor Statului.

Tovarăși și tovarășe deputați, Sarcinile fixate în planul pe 1950, atât în domeniul construcției socialiste în producție, cât și în planul financiar, adică bugetul pe 1950, sunt sarcini foarte serioase. Îndeplinirea acestor sarcini cere eforturi din ce în ce mai mari al oamenilor muncii, efortul material, moral și politic.

Îndeplinirea bugetului depinde de împlinirea și suprainplinirea planului de producție și de îmbunătățirea serioasă a circulației mărfurilor, mai ales a schimbului între oraș și sat, pentru a putea asigura aprovizionarea celor ce muncesc, cu pâine și alimente, iar țărâncea cu produsele industriale necesare consumului și inventarului agricol.

Trebuie să creștem noi izvoare de acumulări socialiste, prin dezvoltarea întreprinderilor cu caracter local, folosind toate resursele materiale și bănești, lăsate la dispoziția organelor locale, pentru dezvoltarea producției mărfurilor de larg consum. Secțiunile economice ale Sfatului Popular, cooperativele, micile întreprinderi și meseriașii particulari, trebuie să mobilizeze și ajutate pentru dezvoltarea producției locale.

E necesar să îmbunătățim munca în domeniul finanțelor atât a întreprinderilor și organizațiilor economice, cât și a întregului nostru aparat până la ultima verigă. Aceste sarcini necesită, în

primul rând ridicarea nivelului întreprinderii noastre activități financiare și întărirea controlului financiar în toate verigile sistemului nostru, asupra îndeplinirii sarcinilor de producție ale planului de Stat, reducerii tuturor cheltuielilor de producție, cheltuielilor raționale și economice a mijloacelor Statului,

Ministerul de Finanțe va lua toate măsurile pentru a asigura cu succes executia bugetului pe anul 1950 în condițiuni cât mai bune și pentru a folosi regimul fiscal ca o armă de luptă de clasă în interesul clasei muncitoare și a țărâncii muncitoare pe linia politicii financiare trasată de către Partid și Guvern. (Vii aplauze).

Organele fiscale ale Ministerului de Finanțe vor trebui să-și organizeze munca pentru încasarea la timp și în mod uniform a sumelor cuvenite Statului.

Trebuie să completăm lichidate toate urmele de necinste, acolo unde mai există și întărită disciplina în muncă.

Organele financiare au sarcina să desvolute acțiunea de înzestrare cu fonduri de rulment nu numai a întreprinderilor de interes general ci și a celor de interes local, împreună cu Banca de Stat, organele ministerelor economice pentru înrădăcinarea și întărirea metodei socialiste de conducere pe bază de gospodărie chibzuită.

Organele financiare ale Ministerului de Finanțe trebuie să lichezieze reguli grele de azi cu alimentarea de fonduri a departamentelor, introducând un nou sistem operativ bazat pe răspunderea directă a instituțiilor bugetare, ajutându-le pentru realizarea unui regim de severe economii.

(Continuare în pag. 5-a, col. 1-4)

Articolul de fond al numărului 4 (64) al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară”, organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești, tratează despre una din trăsăturile caracteristice ale situației internaționale de astăzi și anume despre amploarea fără seamăn a luptei revoluționare a popoarelor din țările coloniale și dependente. În multe țări această luptă are un caracter de luptă armată, la care luă parte sute de milioane de oameni ai muncii din țările Orientului. Proprietățile și caracterul acestei lupte, condusă de clasele muncitoare și partidele comuniste, arată că popoarele din țările coloniale și dependente au pășit ferm pe calea revoluției, împotriva robiei coloniale, pentru eliberare națională.

Relevând avântul luptei de eliberare a popoarelor coloniale și dependente, însemnătatea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, victoriile socialiste în URSS, triumful politicii naționale leniniste-staliniste, distrugerea imperialismului german și japonez, slăbirea generală a imperialismului mondial, a însemnătatea istorică mondială a victoriei poporului chinez împotriva forțelor unite ale Kuomintangului reacționar și ale imperialismului american.

„Experiența victorioasă lupte de eliberare națională a poporului chinez ne arată, scrie ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară”, că clasele muncitoare trebuie să se unească cu toate clasele, partidele, grupările și organizațiile care vor să lupte împotriva imperialismului și a slugilor lor și să creeze un larg front național unit, în fruntea cărui să stea clasele muncitoare și avangarda ei, partidul comunist, care este înarmat cu teoria marxist-leninistă, care posedă arta strategiei și a tacticii revoluționare, care introduce spiritul intransigenței revoluționare față de dușmanii poporului, spiritul de organizare și de disciplină proletară în mișcarea populară de masă”.

Apoi ziarul dă exemple de luptă armată a popoarelor coloniale, luptă în-cununată de succes.

În Vietnam, poporul înarmat a eli-

berat de sub jugul imperialismului francez 90% din teritoriul țării sale. Trupele franceze ce se află în țară, cu un efectiv de 150.000 de oameni, se tem să lase din orașele ocupate de ele, orașe izolate de forțele armate ale Republicii Vietnam. În Coreea de Sud, partizanii crează condiții insuportabile pentru pozițiile marionetelor americane Li Săn Man. În Malaya, cei 120 mii de soldați ai trupelor engleze au dat greș în încercarea lor nerentabilă de a distruge Armata mалаzăză populară de eliberare națională.

În Filipine, colonie americană „model”, partizanii duc o luptă dăruită împotriva guvernului marionetelor Qui-rino. În Indonezia, forțele patriotice luptă împotriva trupelor olandeze care sunt unite cu forțele quislingului Hatta. Juma-tute din Birmania se află în mâinile poporului, care luptă cu arma în mână împotriva agenților imperialiste britanice. Mișcarea de eliberare națională din țările Africii și ale Orientului Apro-piat la o amploare tot mai mare.

Ziarul arată că între oamenii muncii din Apus și popoarele revoluționare din țările coloniale și dependente se întărește tot mai mult legăturile de solidaritate frățească. Această solidaritate a sute de milioane de oameni este sfârșit de care se va sfârșii imperialismul.

Ziarul mai publică raportul (ținut de tov. P. N. Pospelov la sedința solem-nă de doliu dela Moscova, închinată celei de a 26-a comemorări a morții lui V. I. Lenin.

Pe prima pagină se publică un mare articol redacțional închinat memoriilor lui Vasili Kolarov, mort de curând, eminent fruntaș al mișcării muncitorești internaționale și conducător de seamă al Partidului Comunist Bulgar.

Pajetta, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Italian, demască în articolul său manevrele socialștilor de dreapta împotriva lui V. I. Lenin. În articolul său demască în articolul său manevrele socialștilor de dreapta împotriva lui V. I. Lenin. În articolul său demască în articolul său manevrele socialștilor de dreapta împotriva lui V. I. Lenin. În articolul său demască în articolul său manevrele socialștilor de dreapta împotriva lui V. I. Lenin.

Pentru pace trainică, pentru democrație populară!

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești.

Nr. 4 (64)

Romita, care a înțeles că Saragat s'a compromis definitiv prin sprijinul deplin și fără rezerve pe care l-a acordat slugilor imperialismului american, Romita declară în mod demagogic că el stă la mijloc, între Nenni, care „este prea apropiat de comunisti”, și Saragat, care „este prea apropiat de democrații creștini”. Dar aceste manevre, că un drept scop înșelarea muncitorilor, nu pot să înducă în eroare clasele muncitoare, care înțeleg tot mai clar adevărata față a socialștilor de dreapta.

„În Italia, atmosfera politică se crează nu pe culorile parlamentului, — scrie Pajetta — nici în culisele guvernului, ci în fabrici și pe ogoare, acolo unde milioane de oameni se înrolază în mișcare și unde marea partid comunist luptă în alianță cu puternicul partid socialist. Lupta politică și socială din Italia se desfășoară în asemenea condiții, încât nu este cu puțință ca existența unui partid oarecare să fie în-treținută cu simple declarații demagoge...”

La manevrele lui Romita, lui Saragat și altor social-trădători de teapa lor, comunistii răspund intensificându-și lupta pentru unitatea clasei muncitoare. Pe baza unității de acțiune la care fac apel comunistii împreună cu socialiștii cinstiți, în toate sectoarele luptei pentru pace, muncă și pâine, un număr tot mai mare de muncitori, țărani, intelectuali și reprezentanți ai păturilor de mijloc au posibilitatea să judece partidele nu după vorbele lor sau după

rapoartele lor la congrese, ci după activitatea lor concretă.”

Nu numai socialștii de dreapta manevrează; liderii partidelor burgheze care stă la putere în țările Europei Occidentale recurg tot mai mult și tot mai des la diferite provocări. Campania autorităților franceze împotriva emigranților polonezi din Franța a stărnit indignarea opiniei publice mondiale. Mulți polonezi au fost expulzați din Franța, iar organizațiile democratice poloneze, care întruneau 400 mii de emigranți polonezi în Franța, au fost închise.

„Este cu totul evident — scrie Wojciech Bălina — că lovituri îndreptate împotriva muncitorilor polonezi din Franța sunt îndreptate în același timp împotriva întregii clase muncitoare franceze, împotriva luptei sale eroice pentru încetarea războiului imperialist din Viet-Nam și prevestește o acțiune asemănătoare și împotriva organizațiilor democratice din Franța”.

„Toată această campanie împotriva organizațiilor democratice poloneze din Franța este una din verigile unui plan general al stăfătorilor la război, dictat din Washington și îndreptat spre sfârșitul războiului între popoare, spre pregătirea războiului împotriva URSS și țărilor de democrație populară. Acestor campanii de provocări va primi

o ripostă hotărâtă din partea maselor populare care luptă pentru pace”.

Sub titlul „Voevodina sub jugul cil-lui Tito”, ziarul publică o scrisoare din Iugoslavia. Autorul — Milco Milic — anunță că situația oamenilor muncii din Voevodina se înrăutățește cu fiecare lună tot mai mult. Nici în anul ocupației germane ei n'au trăit atât de prost ca astăzi.

În ultimele luni ale anului 1949 și a-proape în tot cursul anului 1949, mun-citorii din Novi-Sad n'au câștigat nici un gram de carne și n'au câștigat decât foarte rar slănină. Prețurile cărnii și ale grăsimilor cresc într-o măsură deosebită. În ultimele luni un kilogram de slănină costă 800 dinari, iar carnea afumată și slănină sărată se vindeau cu 600-800 dinari kilogramul. Prețurile acestea sunt de două ori mai mari decât prețurile de acum un an și jumătate.

În Aprilie și Mai 1949 în Iugoslavia a fost organizată o campanie pentru reducerea salariilor și mărirea normelor de producție. Salariile au fost reduse cu 15-35 la sută, iar fondul total al salariilor a fost redus cu 9 miliarde din

I. L. CARAGIALE

Cu prilejul împlinirii a 98 de ani
dela nașterea scriitorului

S'a petrecut și cu I. L. Caragiale ceea ce se întâmpla în trecut cu toți marii noștri creatori de artă. Cu mijloace asemănătoare și aproape în toate cazurile, opera și numele acestora au fost folosite drept proptea pentru cele mai retrograde concepții, drept sprijin pentru cele mai obuze și înopinate idei, promovate de clasele exploatare în dorința lor de a asigura trănicia unei ordini mereu subrezită de însuși mersul istoriei.

Procedul folosit era accentuarea acelei părți a operei care accentuaua scriitor în care influența claselor exploatare se manifestă, era înălțarea cu grijă în cea mai adâncă tăcere a acelor părți unde revolta împotriva nedreptelor stări ale vremii se făcea virulent simțită.

Paralel cu aceasta — în timpul vieții și după moartea scriitorului — s'a practicat sistemul modificării unor texte pentru lumea mai mare a marilor de atunci, al introducerii în ele, „apei de trandafiri”, după cum observa însuși Caragiale. Și astfel, cu modificări sau cu trunchieri, opera respectivă se prezenta deformată, exprimând cu totul alt sens decât acela dorit de autor.

Astfel mutilată, opera mai încăpea încă odată pe mâna criticilor oficiali și a istoricilor oficiali ai literaturii, care o judecau după „legile frumuseții puri”.

Caragiale n'a scăpat nici el de trecerea prin acest „atelier”. Au fost critici care i-au interpretat puternica satiră socială drept „humor pentru humor”, drept glumă făcută cu unuic scop de a stârni râsul. Au fost alții care i-au accentuat conservatorismul, reacționarismul, aducând drept argument unele articole politice scrise la ziarul conservator „Timpul” — dintre care cele mai multe, apărute nesemnate, au paternitatea marelui dubioasă și au fost atribuite marelui scriitor pe criterii desuete de discutabile — sau când o anumită interpretare a operei literare.

În sfârșit — în perioada dinaintea celui de-al doilea război mondial — un criticasru dela fascista revistă „Vremea”, enervat de revolta ce rămăsese în proza și în teatrul marelui satiric, a schimbat metoda și s'a pornit să-i conteste „românismul”, prezentându-l pe autorul lui „1907” drept „reprezentant al spiritului fanariot și în cultura noastră”.

E de prisos sublinierea că asemenea „științifice” criterii de judecată a operei lui Caragiale nu puteau duce decât la prezentarea ei voit falsă, decât la ascunderea chipului adevărat al lui Caragiale.

Munca de reconturare a acestui chip, începută astăzi sub semnul cercetării scrupuloase a textelor și în lumina analizei științifice a lor, începe să ne scoată la iveală pe acel Caragiale cu destule confuzii, desfășurându-se, prin numeroasele contradicții ce-l caracterizează, gândirea și opera, pe o linie sinuoasă, plină de urcări și coborâșuri, dar a cărei viziune necrutătoare a îmbogățit literatura noastră cu un tezaur de neprețuit.

Și viața lui Caragiale începe să se reapară așa cum s'a desfășurat în realitate: plină de amărăciuni și de lipsuri, de jigniri și de mari dificultăți, viața a pricării carturar începută de sub orice regim de exploatare.

Este departe de viața ce se trăiește în trecut, a peregrinului românesc prin țară, — în prima ei parte, — a teștăriturii mușcal — în a doua ei parte, — a izolatăi retras într'un soi de „turn de fildeș” în Germania — în ultima ei parte.

Caragiale a spus el însuși câte ceva despre viața lui adevărată:

„sunt slăv Domnului sănătos și voiesc: du bine la tăvălăie; dovadă, că pot fi, în același timp, și sufer și copist la teatru, și corector într-o tipografie mare la două zile, și dau lecții la niște copii; așa că pot, cu una cu alta, câștiga destul cu ce se ne sustinem eu și familia...”.

Ironia este destul de amară. Cum a-mară e aceea din scrisoarea adresată directorului general al Regiei monopolurilor, — de unde registratură Caragiale fusese dat afară — și în care scria: „această scoteală cât va câștiga statul într-un veac dacă în locul său nu va mai fi angajat nimeni ca registratură la R. M. S.”.

De satisfacții morale cu atât mai puțin a avut parte Caragiale. Prietenul său Anton Bacalbașa îi creiona într'un medalion, prezentându-l drept mare meloman, capabil să fluere opere întregi. Și spunea: „Tony” adăuga: „Se zice că a învins să fluere de cântă s'au jucat „De-ale carnavalului”. Fluieră n'a fost numai piesa la care se referea Bacalbașa. De aceeași primire a avut parte și „O scrisoare pierdută”. „O noapte furtunoasă”. Dar cei pe care biciușă satirăi lui Caragiale îi atingeau usturător, au josit puterea pe care o dețineau în stat, nu numai prin crearea unei atmosfere nefavorabile operei scriitorului, ci și prin manifestări mult mai directe. „Imortalele mumii” din vechia Academia i-au respins de două ori operele dela premiere. D. A. Sturza ceruse cu vehemență să nu fie premitat Caragiale, preluzind că atitudinea lui este „dusmănoasă țării”.

Ce a determinat instituția moșierilor și a capitaliștilor să-și manifeste „cultoarea țării” contra scriitorului? Dacă ar fi fost adevărat, aceasta prețându-se critici trecutului regimului, anume că Ion Caragiale ar fi fost un tipic reprezentant al conservatorismului, cu sigur sprijinit, cum i-ar fi protejuz și în multe alte ocazii. Aceasta nu s'a întâmplat. Așa cum au votat împotriva premierii lui la Academia tot astfel i-au tratat moșierii și în alte împrejurări.

O analiză serioasă a operei lui Caragiale, duce la explicarea acestei atitudini. Marele satiric a combătut nu numai Partidul Național Liberal — pentru că conservator, cum s'a spus — ci a lăsat cu putere în întreaga oligarhie

din țară, a luptat cu arma satiră împotriva întregii lumi corupte, venale, decăzute a exploatare, denunțând vehement aspecte esențiale ale acestei lumi. S'a arătat pe bună dreptate în studiile publicate recent că în „O scrisoare pierdută” bunăoară sunt atacați laolaltă conservatorii și liberalii. „Liber-schimbistul” Catavencu duce în fond casă bună cu marele proprietar, președinte, — între altele — și al „Comitetului agricol”. Zaharia Trahanache, tipic reprezentant al moșierimii.

În articolele sale politice, în schițele, „momentele”, „reminiscentele”, în corespondența sa, în „gogoșile” din „Clapona” și „morfurile” din „Moștur român” sunt nemăsurate dovezi de anti-conservatorism, de luări de poziție împotriva marilor latifundiați. Tipic este în această privință studiul „1907”, care denotă cum „izolatul” dela Berlin înțelegea să se manifeste într-o chestiune care puneau acut problema orânduirii sociale în țara noastră, denunțând „lumi întregi” pe vinovați, pe moșieri și arendași, odată cu denunțarea întregului regim pe care aceștia îl creaseră în câră și pe burghezie.

Există totodată numeroase exemple de anti-jumism la Caragiale. Se pot aminti multe luări de poziție a marelui scriitor împotriva cercului condus de Titu Maiorescu și reprezentând ciadela reacționarismului moșieresc în cultura română.

Sunt cunoscute astăzi articolele despre Eminescu, prin care Caragiale arată cu indignare cum se modificau la „Junimea” versurile marelui poet pentru menajarea „anumitor susceptibilități”. O scrisoare adresată lui Petre Th. Mișir politice cu cuvintele: „Vol „Junimea” politică ml-ai făcut mult rău”. O conferință a scriitorului intitulată „Gâște și găște literare” se ocupă nu foarte politicos de linia „Convorbirilor literare”, revistă patronată de „Junimea”. În sfârșit, în schițe humoristice, scriitorul a prins figura lui Titu Maiorescu, fie sub aspectul mandarinului din „Tâmpito pole”, pe nume „Ti-Li”, prezentat drept

„mare învățat care odinioară a fost trimis prin institute cu înscăunarea exclusivă d'a stămba picoloare chil-nezilor de mici, pentru a le face să se bucare mai târziu de rahitism”.

În sub aspectul lui „Titus Livius Barbionius” cel cu frunte „schopenhauerică” și cu „vocea cavernoasă a unui alt pater al lui Hamlet”.

Acesta pentru a nu mai vorbi de auxiliile numeroase din alte articole sau cronici în care este transparent vorba de „Junimea” și mentorul ei spiritual.

Dar mai e un fapt care a fost cu sistemul nesemnălat și neanalizat în trecut: tot astfel textele care s'ot direct în evidență au fost lăuate în totală părire.

Caragiale, causticul Caragiale, omul care — după spusa unora — își bătea joc de tot și de toate, n'a avut nicodată nici cea mai mică tendință de ironizare a clasei muncitoare sau a țărănimii. Mai mult decât atât, în editorialul „I Mai” din „Moștur român”, din acea revistă, care, după propria mărturisire a scriitorului, nu era făcută pentru a rade și a face și pe alții să rădă ci avea ca geneză revolta, Caragiale face o adevărată profesie de credință mărturisindu-și dragostea, înțelegerea față de clasa muncitoare, „plecădu-se cu admirație” în fața zilei de 1 Mai, sărbătoare a muncitorilor. Și în finalul articolului, referindu-se la adunarea muncitorilor în Cismigiu, pentru a sărbători ziua de 1 Mai, scriitorul precizează:

„Între lumea care se adună astăzi, Duminică la Cismigiu și între gazele asta a noastră este un mare punct comun: și unii și alții luptă pentru aducerea unor vremi mai genine și mai cinstite. Ei au ales calea organizării și a luptelor politice — noi calea ironiei, a glumei întâpitoare pe socoteala mottagilor care guvernă lumea. Acea ce noi distrugem este tot în direcția în care distrug și ei...”.

Salutăm dar pe muncitorii întruniri în Cismigiu, cu toată dragostea ce merită o clasă care de veacuri întregi suferă moșturile unei mâini de privilegiat — unei moșturii străine sub care se ascund lacrimi și sânge...”.

Acest articol, odată tipărit în „Moștur român”, n'a mai văzut lumina tipărită până în zilele noastre, — când a fost retipărit de către tov. Ion Vîner, în lucrarea sa „Influența clasei muncitoare în opera lui Eminescu și Caragiale”.

Și această tăcere păstrată în vremea regimului burghezo-moșieresc, este deosebit de grăitoare. Un asemenea text — mărturie pentru cercetătorul cinstit o luare de poziție și o legătură indiscutabilă.

În această direcție trebuie îndreptată și continuată munca de studiere a operei lui Caragiale pentru adăncirea și extinderea operei de valorificare a întregii bogății pe care marele scriitor a lăsat-o literaturii noastre. O asemenea orientare a studiului va duce neîndoios la justa înțelegere a operei aceluia care, acuzat de nepatriotism de atâtea ori, ripostase:

„Ce înseamnă vorbele astea: a-și iubi patria? A lucra ca patriot? Dacă un poet și-a închinat viața la combaterea prejudecăților funeste, la gonirea opiniilor străine, la luminarea spiritului național, la curățirea gustului ei, inspirându-l sentimentele și ideile cele nobile, — ce să faci mai mult? Cum să fie mai patriot?”

L. Sărățeanu

Cultură-Critică-Bibliografie

1907 — DIN PRIMĂVARĂ PÂNĂ'N TOAMNĂ

— FRAGMENTE —

Studiul lui I. L. Caragiale „1907 — din primăvară până'n toamnă”, reprezintă una dintre cele mai caracteristice lucrări politice ale marelui scriitor. Aici, Caragiale renunță la obșnuita ironie caustică. El trece la tonul grav, serios, denunțând stările de lucru din epoca sa în țara noastră, analizând raporturile dintre exploatare și exploatați. Răscoala din 1907 a țăranilor, provocare în suferință scriitorului sentimente de adâncă revoltă împotriva odiosului regim de exploatare burghezo-moșieresc. Deși aflat în acel timp în Germania, Caragiale înțelege să ia poziție în această chestiune, să-și exprime punctul său de vedere. O scrisoare adresată în acel an doctorului A. Urechă este deosebit de grăitoare în privința motivelor ce determinaseră pe scriitor să scrie și să publice „1907 — din primăvară până'n toamnă”.

„Ceeace crez am spus și mai spun... Ori la ce pagubă m'aș expune. Intrare în viața publică m-a fost până acumă închină de boeril și de ciocoi noștri pe simpla bănuială instincțivă că n'aș fi amantul dușman de fidel al sacrei noastre Constituții. De ce adică astăzi, la bătrânețe să nu fiu leal, să nu le dau dreptate oamenilor, arătând pe față de ce sentimente sunt animat față de actuala lor organizare de Stat? De ce să nu arăt lumii cum am văzut eu împrejurările sociale și politice la care am asistat — și ca istoric nu numai ca simplu comediant? — Și, deși mamelucăria mea va huii în urson, poate să am norocul ca în mulțimea lumii cinstite, inteligente și desinteresate să găsesc câteva aprobări, care să mă plătească cu prisos de necazurile îndelungate mele prescripțiuni”.

Lucrarea lui Caragiale, publicată pentru prima oară în revista „Die Zeit” — reprezintă în adevăr una dintre cele mai viguroase acuzații aduse partidelor istorice și regimului clădit pe monstruoasă coaliție dintre moșierime și burghezie, pe care el le arată „lumi întregi” — cum spune în scrisoarea către doctorul Urechă — în adevărata lor lumină. Scriitorul analizează cauzele care au dus la răscoalele țărănești scotând în evidență exploatarea sângeroasă pe care o practica moșierii și arendașii, subliniind lăsa democrație a Statului în care „imensa clasă a țăranilor nu are propriu vorbind, niciun reprezentant natural al intereselor ei în Cameră”. Studiul lui Caragiale vadește însă și o seamă de confuzii ale scriitorului. Caragiale bunăoară, nu vede în spatele partidului conservator și al celui liberal, clasele pe care aceste partide le reprezentau. Pe de altă parte soluția pe care Caragiale a oferit stării de lucruri cu atâtă putere vestită de el în acest studiu, nu merge mai departe decât chemarea „țării întregi” la exercitarea „dreptului ei sânt”. Ori, dacă fără îndoială sufragiu universal ar fi constituit un progres față de retrogradul sistem electoral pe colegii, în vigoare pe acea vreme, singur — și așa cum avea să-l instaurze ceva mai târziu burghezia — el nu putea soluționa nimic.

Dar cu toate confuziile care stăruiau în mintea scriitorului, studiul său reprezintă un prețios document a cărei cunoaștere poate întregi imaginea adevărată a celui care a fost Caragiale. Și este deaiaf semnificativă tăcerea pe care criticii și istoriograful trecutului regimuri au păstrat-o în legătură cu această lucrare atât de supărătoare pentru clasele în trecut dominante.

În cele ce urmează reproducem câteva fragmente din această lucrare:

„...Țara românească este o țară aproape absolut agricolă; câteva începuturi de industrie, protejate într'un mod scandalos de către Stat și chiar începuturile de exploatare a petrolului, stau, ca producție de avuție națională, într-o proporție infimă a aproape neglijabilă față cu producția agricolă. Pământul țării este stăpânit:

1. de proprietari mari: între aceștia, cel mai mare e Statul; apoi Coroana, cu domeniile de apasă; fundațiile de binefacere, ca Eforia Spitalelor; cele culturale, ca Academia, etc.; și marii proprietari particulari;

2. de proprietari mijlocii, și

3. de proprietari mici, masa enormă a țăranilor, improprietării dela 64 și dela 88.

Toți țăranii sunt plugari; ei cultivă micile lor proprietăți și proprietățile mari și mijlocii. Acestor proprietari mici (aproape 5 milioane suflete la o populație totală de vreo 6 milioane), nu le poate ajunge producția proprietăților lor: căci, pe de o parte, nevoile traiului și dările au sporit și sporește mereu; iar pe de altă, pământurile lor s'au micșorat și se micșorează necontenit, trecând în fragmente la copii prin moștenire din dreptul comun — alienarea fiind prohibită prin lege și fiind permis numai schimbul prin compensare dela țăran la țăran, — și se fragmentează în porțiuni așa de mici până înfine, încât ar mai putea servi doară la o rafinată cultură intensivă — un fel de muncă imposibilă aci din cauza deprinderilor străvechi, lipsii de inteligență specială și de răbdare, ignoranței metodelor pentru așa cultură savantă, și din cauza lipsei de capital și de credit.

Pe de altă parte, proprietatea mare și cea mijlocie nu au forte pentru cultura lor extensivă decât brațele țăranilor. Aceștia solicită porțiuni de pământ pentru a munci și produce cât mai mult, după putere. Ei plătesc pentru porțiunile arendate ori în bani și în muncă, ca în Moldova, după obiceiul locului: ori în natură, ca în Muntenia. În cazul acesta, țăranul muncetește pământul, iar produsul îl împarte cu proprietarul mare, după cum s'a prevăzut în anume înviații, înțărta prin autoritatea comunală. Țăranul mai este silit la această înviață și prin faptul

că prioritatea mică nu are loc de pășune pentru vitele lui; și șumea o stăpânește exclusiv proprietarul mare. Inviațiile agricole, deși sunt obligatorii de natură civilă sunt executate la nevoie, de către autorități, manu militari, ca și așa numita în dreptul penal „muncă silită”. (Constrângerea corporală s'a desființat în 1881 prin legea modificatoare a barbarei legi anterioare. De drept nu mai există; dar de fapt se aplică înainte. Acesta e un adevăr ce nimeni nu l-ar putea tăgădui tot așa precum niciun țăran n'ar îndrăzni să se prevaleze de desființarea constrângerii corporale prin lege, știind bine că atunci s'ar expune la pedepse corporale, desființate și mai de mult, prin Constituția din 1866).

Administrația e compusă din două mari armate. Una stă în putere și se hrănește: alta așteaptă flămânzând în opoziție. Când cei hrăniți au devenit impotenți prin nutrire excesivă, iar cei flămânzi au ajuns la completă famina, încep turbările de stradă... Plebea, clienții, cu studenții universitari și școlarii din

lice, conduși uneori de profesori universitari, cer numaidecât răsturnarea guvernului. Facțiunea dela putere, supranumită, este incapabilă a mai bine piepti forțului popular, adică față răzbită de foamă, iar Regele, gelos de reputația europeană de linște și ordine a Statului său este silit să cedeze la forțe. Compliments, cabinetul, care avea aproape unanimități în Parlament, pentru a însărcina pe capul opoziției cu formarea unui nou cabinet, cu dizolvarea Parlamentului și a tuturor consiliilor județene, urbane și rurale, cu convocarea co-legiilor electorale pentru constituirea unui nou Parlament și unor noi consilii, — care toate, după bunurile obiceiuri conservate, sunt firește aproape unanime partizane ale noului guvern.

Care va să zică, în loc să derive guvernul din majoritatea reprezentanței naționale, derivă unanimitatea acesteia dela guvern. Și asta se întâmplă, regulat, în cazul cel mai bun, din trei în trei ani; adică cu un an mai puțin decât o legislație întreagă... A căzut un guvern și a venit altul, îndată, toată administrația țării, și cea de Stat, și cea de județ, și cea comunală — dela prefeți și secretari generali de ministere, până la cel din urmă agent de poliție și până la moșea de mabala se înlocuiește... pentru mai mare expeditivitate chiar pe cale telefonică. O clientelă pleacă, alta vine: flămânzii trec la masă, săiții la pântec. Și așa așa, mereu și pe rând din trei în trei ani, ba și mai des uneori.

Dela o administrație astfel recrutată și constituită pe termene provizorii, se înțelege că numai seriozitate și scrupuluri nu se pot pretinde. Toți oamenii de afaceri, începând dela arendașii care plătește milioane arendă și sfârșind cu micul precep, care învântește în mizerie-i daraveri abla câțiva lei, sunt ranconneși, în proporție, de către acești baroni feudali mari și mici, care se numesc ageții administrației Statului român.

Caragiale dramaturg și critic teatral

de valoarea de document denunțator al turpănilor politice a partidelor de guvernământ. Maiorul o acceptă, o acceptă chiar cu un prefăcut entuziasm, răpindu-l, o argumentație sofistică, marea valoare socială și politică, izvorul de fapt al valorii estetice a acestei opere”. (I. Vîner).

Este evident însă că lipsa de „nivele treburilor” după cum remarcă C. Dobrogeanu-Gherea, mărginirea politică a lui Caragiale datorită în bună măsură influențelor nefaste ale „Junimii” și în general ale politicii conservatoare de care a fost legat o bună parte din viața „scade în parte însemnătatea satirică”. (C. Dobrogeanu Gherea), împiedică pe dramaturg a da o eșire justă situațiilor, determină unele confuzii din „Conu Leonida față cu reacțiunea” și din alte scrieri ale sale.

Totuși fondul cinstit al dramaturgului a făcut ca apartenența sa politică să nu-l împiedice a blicul cu necutare bis-cinșicile politiceilor celor două partide de guvernământ ale vremii. „O scrisoare pierdută” este o săgeată înțită asupra cărdășel burghezo-moșieresc și acest lucru a determinat ca vreme de aproape șapte decenii, operele lui dramaturgice să fie alterate golițe de confuzii, reprezentate ca niște farse cu „serol născocit”.

Abia astăzi teatrul lui Caragiale este o justă valorificare și reconsiderare a operei sale. Începutul anul trecut cu „O scrisoare pierdută” continuată anul acesta cu „O noapte furtunoasă” va da marelui dramaturg locul pe care-l merita în cadrul mostenirii noastre literare.

Dar, activitatea lui Caragiale ca om de teatru s'a manifestat nu numai pe tărâm dramaturgic. Altmarea spiritului său critic se face simțită și într-o serie de

Și oamenii de afaceri asta trebuie să le convină; în așa stare de lucruri, numai astfel pot exploata fără nici o spială — poate nedreptăți mare pe mic, poate înșela mic pe mare, — putând reducând în mizerie pe mulți. Rar, din când în când, ca pentru paradă de lux, se aruncă un omme a la mer — cine știe ce neorodit agent care, lăsat de cel mai elementar tact, a făcut prea bruta o flagrantă delapidare sau s'a lăsat prea stângăcește miuit. Încolo, sistemul lucrează fără supărare pe toată țara, afară de nețăgăduite rare excepții onorabile. De aceea, cu un zămbet plin de amărăciune, Românul numește țara lui s'ar tria bacșiișului și hatărului.

Cu așa parlamente se fac legi peste legi — cu așa administrație se aplică.

Justiția?... Judecătorii de pace și membrii tribunalelor de prima instanță, afară de preșidenți, sunt amovibili, ca și agenții și funcționarii ordinari. În justiție, poporul n'are încredere; ea are, astfel, autoritate, dar nu și prestigiu; și între această justiție fără prestigiu și poporul sceptic, se răsiață formidabilă și excesiv numeroasă clasă a avocaților — cea mai prosperă în România după a arendașilor mari. Avocații constituiesc grosul intelectualilor; clasa lor este pepiniera cea mai mare a bărbajilor de Stat.

Asta în țara românească, se numește cu tot seriosul, sistem democratic... Și oligarhia asta, semiculață, în cel mai bun caz, fals-cultă, pe cât de incapabilă de producție utilă ori de gândire, pe atât de lăcomă la câștiguri și onoruri, își aragă puterea întreagă a Statului, cu o cruză și revoluționară neobăzare ea tăgăduiește țăranilor (imensul mase, supusă și cumine, producătoare a avuției naționale), sub pretextul ignoranței și lipsei lor de maturitate politică, orice drept de amestec fie măcar pur consultativ, la cărmuirea intereselor lor la dirijarea destinelor lor. Împărțită în două bande, ce se rănesc cu pretenție „istorice” — liberal și conservator — bande mai necesitate decât niște seminții barbare în trecere fără respect de lege, fără milă de omenie, fără frică de Dumnezeu, — această oligarhie legitimează, administrează, calcă astăzi legile pe care le-a făcut ieri, prefăce mâine legile făcute azi, ca poimăine să le calce și pe acelea, fără spirit de continuitate și fără altă sistemă decât numai împăcarea momentană a „exclusivilor” ei interese, pentru perpetuarea sacrei organizații numite aci de democratice.

Cum au izbucnit primele flăcări, guvernul conservator (sub barba crucii pendelete, încă din vara anului trecut 1906, pe vremea Expoziției jubileare, se organizase mișcarea maseelor țărănești), s'a declarat cu toată candoarea incapabil și timă plept elementului desăvârșit. Regele, firește, adănc îngrijă și hănuind, cu drept cuvânt. El care-și cunoaște bine oamenii, că liberalii nu erau atât de ignorați în privința evenimentelor, a făcut apel la patriotismul seului lor. Acesta a primit zdrobitoarea sarcină a puterii numai cu condiția ca facțiunea conservatoare și majoritățile ei să-i promită concursul fără nicio rezervă; iar conservatorii, rușinați și îngrozii de moștenirea ce lăsu, s'au plecat învoeli.

Au urmat, în Camere, duioase scene teatrale... În publicitatea românească, foarte înclinată, la ocaziuni mari, către nota sentimentală, astfel, de exhibiții se numesc „scene înălțătoare”. Toată lumea a plâns, miniștri de azi, miniștri de ieri, deputați, senatori, publiciști, reporteri și tribune publice; și în fața lumii acesteia atât de emoționată, doi mari între marii trunțați, un conservator și un liberal, s'au strâns în brațe cu efuziune și s'au sărutat solemn, spălând cu lacrimi fierbinți tot trecutul — care, ce-i drept, cam avea nevoie de spălat: în căldura luptelor de până ieri, a celor două facțiuni, primul nu numea pe al doilea decât „trădător de neam”, iar acesta pe acela „fui lui Belzebuth”. Răscoalele făcându decol o minune: trădătorul de neam de până ieri, se preschimba în salvator al patriei; iar a fiului lui Belzebuth îi crescuseră peste noapte aripi de cheruvim. În fața primejdiei, pentru amândouă egal de amenințătoare, facțiunile de guvernământ dușmane, își dau mâna spre restabilirea ordinii. Care va să zică, un guvern incapabil deși dispune de majorități formidabile, cade; vine altul la putere declarându-se și el dintru început incapabil dacă incapabilul căzut nu-i dă, fără nici o rezervă, concursul — tocmai după principiul gramatical că două negațiuni fac o afirmație: două incapacități mărturisite dau o capacitate netagăduită. Intre masa poporului și clasele stăpânitoare este (cine ar putea tăgădui?) o prăpastie de interese și de sentimente pe care aceste clase n'au știut-o umplea înecut cu înecut, ba chiar și-au dat toată osteneala s'o sape cât mai adânc. Solidarizarea celor două facțiuni adverse la cuife până ieri — cu uitarea oricărei vechi dușmăni cu călcarea peste toate scrupururile personale — exorbita parca din teatru trebuia firește să fie consiliată de poporul întreg ca o ultimă opintire, a politicienilor pentru păstrarea privilegiilor oligarhiei... Asadar, nu ne aflăm în fața unor dezordini pe care un guvern fusese incapabil să le astâmpere, iar altul, cu mai multă autoritate și cu mai mult spirit politic, se buzia să le înăbușe; ne aflăm în fața războiului civil al maseelor producătoare, — sătule de prea în delungata nesocotire a lor în cărmuirea intereselor publice, — contra oligarhiei uzurpatoare, — prea numeroasă și prea scumpă pentru a mai putea fi întreținută, prea cinică pentru a mai putea fi suferită”.

ba românească, afară de o singură deosebire și acela nu tocmai — tocmai (e vorba de „Răzvan și Vidra” de B. P. Hagdeu — n. r.) n'avem nicio piesă originală cum se cade — adică niciuna”.

În alte articole, apărute mai târziu în „Timpul”, (1855), Caragiale batjocorește tendințele unor directori de teatru de a da publicului „bucăli”, „roccoco” de soiul melodramelor pe bulevard” drept opere dramatice valoroase și bicinește moravurile josnice ale unor actori, regișori și critici teatrali, care colaborau în a minți publicul, în a falsifica rolul teatralului și a coborâ importanța lui educativă.

Cosmopolitismul, este deasemenea obiect de critică în articolele teatrale ale lui Caragiale. Atitudinile cosmopolite apăsău nu numai în alcătuirea repertoriului, nu numai în limitarea slugarnică a felului de joc al cutărel vedete parisene sau berlineze dar și în felul de construcție al situațiilor, în caracterul împințat personajilor prin așa zisele „localizări”.

În aceste localizări „cari ni se dă cu titlul de „comedii de moravuri locale”, deși acțiunea se încheie că ar avea loc la noi, deși numele propriu le arăta a fi românești, ni se înfățișează niste personaje cu moravuri ce, la dreptul vorbind, chiar în Franța, afară de raza Parisului, încetează de a mai fi locale

Închipuiesc-și cineva, Români, locații din București, Buzău ori Târgoviste, cu moravuri și apăsături de Sport, Highlife, de Scating-Rink, de Bursă, de Quartier-Latin ori de Căfă-Tortoni și altele”.

Activitatea de critic și cronicar dramatic a lui I. L. Caragiale n'a constituit decât un sector redus al preocupărilor scriitorului dar, în linii mari, ea aduce o contribuție importantă la reținerarea atitudinilor sale critice față de stările de lucruri din timpul dominației de clasă a burgheziei și moșierimii.

SATIRĂ ȘI HUMOR

Tot mai mulți sunt muncitorii care antrenati în întreceri socialiste depășesc Planul de Stat, lucrând în contul lunilor viitoare.

— Dar pentru ce mi-ai aduci acum măștișor, Ioane? Suntem debila în Ianuarie!
— Da, dar pentru mine, mâine este 1 Martie.

IN GOANĂ

Prietenul meu Florică are întotdeauna să-mi povestească câte ceva din întâmplările sale din nenumăratele călătorii pe care le întreprinde mereu în țară în calitate de pe care o are la o instituție de Stat.

Ultima oară, Florică mi-a povestit despre o călătorie pe care a făcut-o cu autobuzul Rata dela Bacău la Molnești. Povestea merită să fie cunoscută. Să-l dăm cuvântul:

„M-am prezentat la autogara Bacău, mi-am luat bilețul și m-am urcat în autobuz. Cu câteva minute înainte, plecase din autogară un autobuz spre Tg.-Ocna. Puțin timp după aceea și autobuzul nostru porni și în cea mai mare viteză se îndreptă spre bariera și de acolo spre Călugăra. Autobuzul mergea din ce în ce mai repede și apăsarea puternică a accelerației.

Ajutorul de șofer, instalat lângă marea amator de viteză, exclamă după câteva minute:

— Dă-l zor Dincă să prindem „melcul” de coadă...

„Melcul” era autobuzul de Tg.-Ocna care mergea cu o viteză normală, însă îngăduț să ne apropiem de el la viteză 500 de metri.

Când tovarășul Dincă Ion — șoferul nostru — văzu „melcul”, stăruie repede la viteză, luă în „primire” volanul cu ambele mâini (pană atunci a condus cu o mână) și apăsa accelerația până la fund.

Chipul lui arăta o vâdă concentrare în timp ce mașina sbura cu o viteză amețitoare. Șoferul din autobuzul de Tg.-Ocna, cum ne-a observat la o cotitură, ambală și el puternic mașina, pădând a-i spune parcă șoferului nostru:

— Tine-te de mine dacă poți! Mașinile își măriți și mai mult viteza. Pe la cotitura svârșită de colo până colo ne pomeneam unul în brațele celuilalt, sau cu câte un pachet sau geamantan în cap.

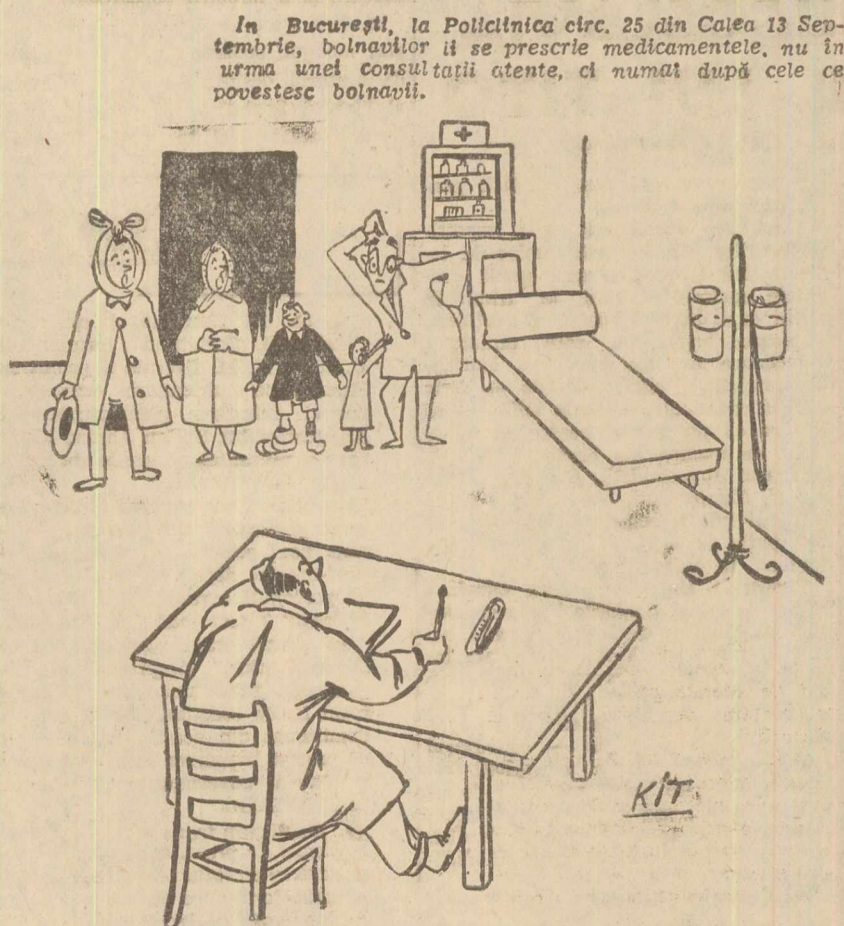
Mașina noastră se apropia însoțită de cea din față. Șoferul nostru jubila. Ajutorul bătea din palme și-l îndemna:

— Hai Dincă, încleacă și au pus-o de mână! Hai Dincă, să-l întrecem pe Matel...

Cursa promitea să atingă punctul culminant. Soseaua îngustă în serpentine ne îngăduia însă trecerea în viteză a două autobuze. Șoferul din fața noastră sesizând situația pu vrola să ne dea „liber”. Dincă începu să clacsonizeze enervat. Matel se prefăcea că-l lasă drumul liber dar când mașina se angajă să o depășească el viră brusc spre mijlocul șosei și ne bară din nou drumul.

Multumită unor frâne puternice și a prezentei de spirit a șoferului nostru mașina noastră nu se clodni de cea din față.

În schimb pasagerii fură aruncați unul peste altul, loviți de ge-

PACIENTII: — Pe mine mă doare capul. — Pe mine stomacul. — Pe mine piciorul. — Pe mine mijlocul.
MEDICUL: Faceți-vă că nu observați că vă doare!

CUM E SACUL... ȘI PETECUL...

Sacul era uzat și servea de înveliș unui colet cu materiale consumabile expediat depozitului C.A. M. Suceava de către depozitul central de materiale Belvedere-București. Materialele erau fără valoare și documentul de livrare menționa doar valoarea sacului... I leu... Până aici nimic neobișnuit... Dar... și aici începe să apară și petecul. Documentul de livrare cu pricina era bagat într-un plic frânt. Expeditorul, depozitul C. A. M. Turnu Severin unde plicul inițial, conținând prețiosul document se răstăcise (cum?). Tovarășii dela Turnu Severin, rup plicul, constată că adrisantul e altul (puteau să vadă și fără a mai rupe plicul) pun documentul într-un alt plic, îl franchează din nou și-l dau drumul.

Iată-l sosit după două săptămâni la adrisantul veritabil. Depozitul C. A. M. Suceava... Aici începe toaleta — obișnuită a documentului... Un funcționar îl ia în primire și-l integrează în situația de materiale unde caligrafiază constincios valoarea de 1 LEU a sacului intrat în magazie. Intocmește apoi un proces-verbal de descărcare în triplu exemplar... bineînțeles tot pentru sac, căci materialele fiind fără valoare, nu mai necesită nici o formalitate. Și pentru ca totul să fie în perfect

ordine — birocratic — funcționarul „atașat” pentru problemele sacului expediază o scrisoare francată în care confirmă Depozitului Central C. A. M. Belvedere că s-a primit sacul cu pricina.

Întâmplarea (oare o întâmplare?) ar fi intrat în anonimat dacă funcționarul nostru, n'ar fi avut și puțin humor. Satisfăcut că a pus la punct toate formele, a făcut un mic calcul pe sugativă... Să vedem ce a scris:

Plic București-Turnu Severin	= 11+1 lei
Plic Turnu Severin-Suceava	= 11+1 „
Plic Suceava-București	= 11+1 „
Trei coli hârtie velină proces verbal	= 6 „
Munca mea 1/2 oră din salariu	= 18 „
Total	= 60 „

Adică costul formalităților necesare pentru descărcarea unui sac în valoare de 1 LEU!!!

În ce ne privește, nouă nu ne-a mai rămas decât să adăugăm pe sugativă un titlu „Cum e sacul... și petecul de birocratism!”

I. Voledî

CAUT UN DICTIONAR

Acum câteva zile mi-a sosit pe nepusă masa un vechi prieten care locuiește în provincie și pe care niște treburi urgente l-au adus prin București.

Odăi seara, stând de vorbă, l-am văzut încurcat, distrat, voind parcă să-mi spună ceva ce-l preocupă, ceva ce nu îndrăznește să-mi spună. La întrebările mele răspundea cu un permanent „Nu... nu... nimic...”

A doua zi, pe seară, trebuia să plec în târgușorul lui unde dela 5 dimi. neata nu răsuna zăngănitul tamvaelor din care lumea coboară fără năsturi la pelton, unde programul la cinematograful nu costă 8 lei, și unde cetățenii ies în orele lor libere să curețe ghiata din fața caselor, pentru ca trecătorii să nu pătească ceea ce am pătit eu ieri în str. Brezoiului.

Petrecându-l la gară, am observat că pretenul meu nu vrea să treacă nici în rușul capului prin Piața Rosetti.

— Dar trebuie să luăm tramvalul

241

— Mergem pe jos!

— Dece?

— Așa...

Până la urmă l-am convins.

Despre ce credeți că e vorba? Dece era dus pe gânduri cu o seară în urmă? Dece nu vrola să traverseze Piața Rosetti?

Mi-a mărturisit-o cu o sinceritate caracteristică omului simplu și cinstit

— Uite-ți!

Și ce să văd?

În Piața Rosetti stătea neclintită așa cum stă și până în ziua de azi cauza neliniștii lui. Un pilon pe care e prinsă o tăbliță. Pe tăbliță o săgeată răsuclă ca o omidă și dedesubt două cuvinte: „Sens giratoriu”!

— Ce e asta? Ce înseamnă?

Bietul om! Săgeata în formă de omidă luase în ochii lui aspectul unui dragon care amenința, oprea, tăcea

Poate n'aj voie să treacă decât într-un anumit fel? Poate-ți trebuie un permis special?

Nu l-am putut lămuri. A plecat.

Dar sensul acesta „giratoriu” a rămas până acum tot atât de enigmatic și pentru mine și pentru toți care l-am întrebat...

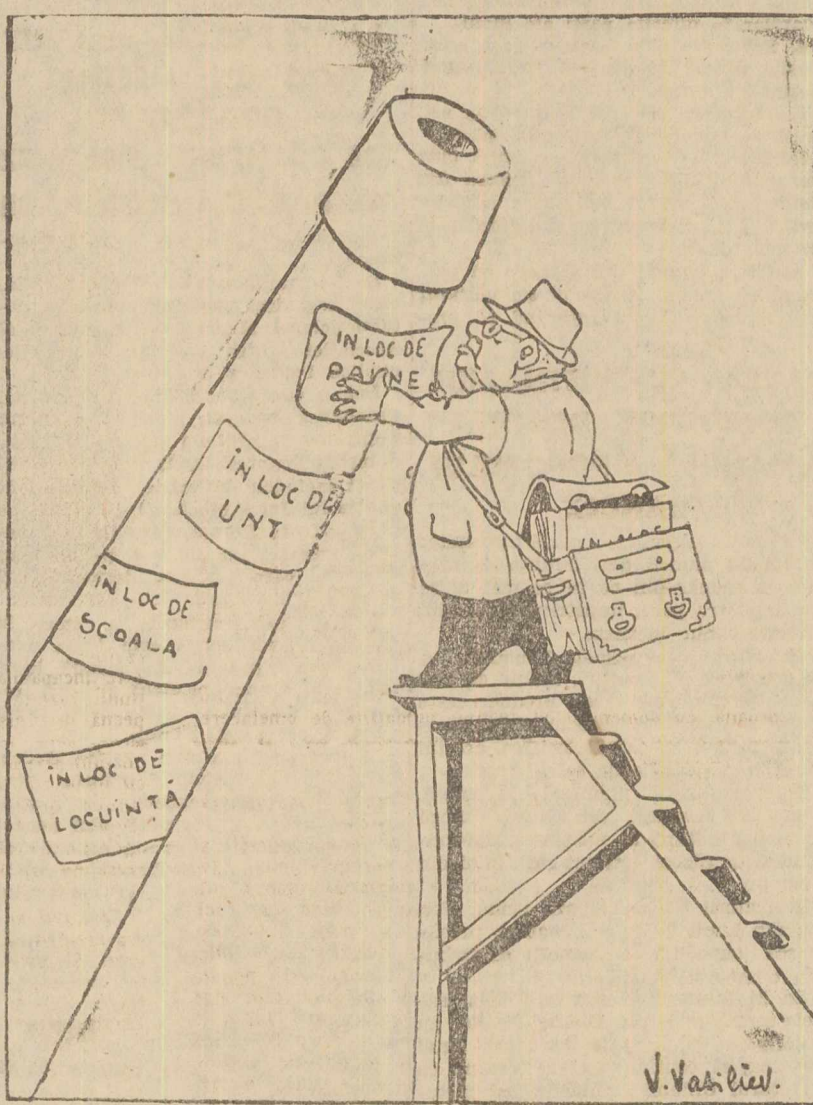
De trei zile sunt în căutarea unui dicționar care să mă lămurească, și n'am găsit încă. Mi se pare că văzușem unul mare, gros la anticarul care sta cândva în Piața Rosetti.

Măș duce să-l caut, dar, del, cum trec strada, cu sensul ăsta?

N'a mai găsit și el alt loc unde să se-șeze...

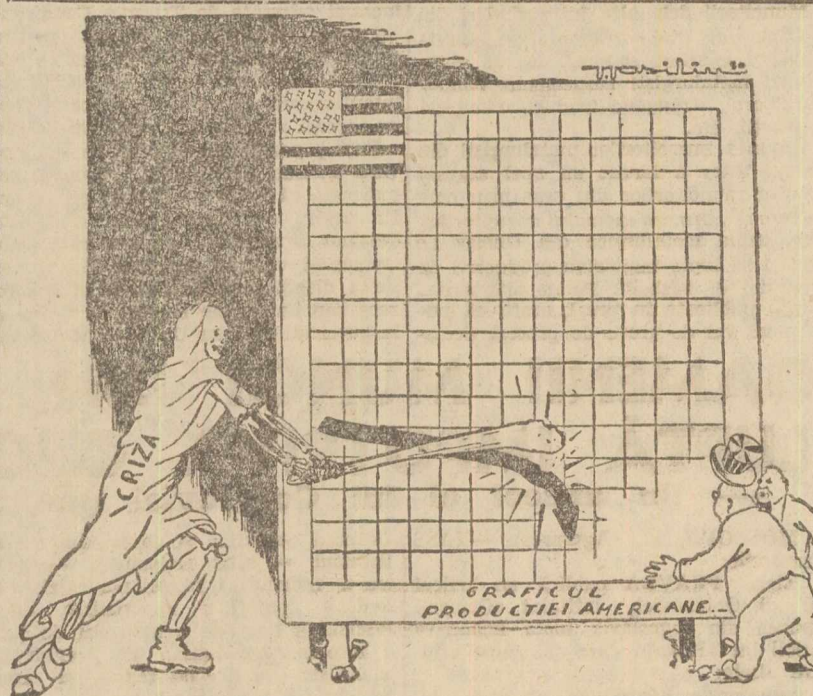
M. Djentemirov

SUROGAT AMERICAN

V. Vasilev

(Din „Crocodil”)

Din „OGONIOK”

Aforisme despre America de Ambrozio Beass

ALEGATORUL: Omul care are dreptul să voteze un alt om pe care l-a ales al treilea.

CAPITALUL: Scutul înegalității în drepturi.

CONGRESUL: O instituție înfrățită special pentru lupta împotriva legilor.

POLITIA: O forță armată pentru paza (criminalilor) și pentru participare (la crime).

BANDITUL: Un businessman cu sufletul curat.

REPORTERUL: Un om care cu noscând adevărul îl pierde printr-un potop de cuvinte.

(Din „OgonioK”)

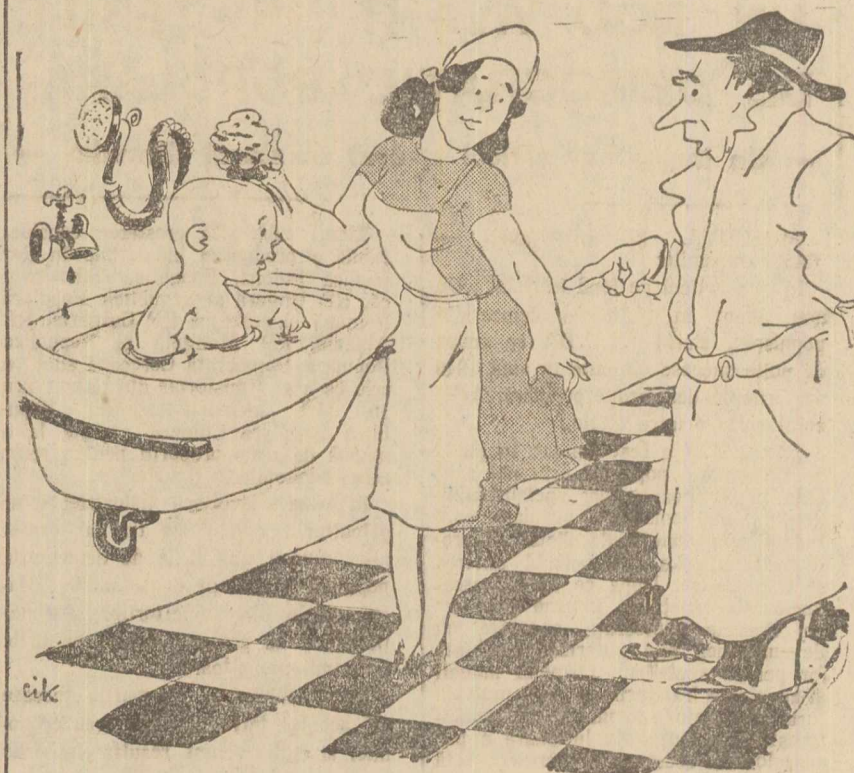

ARMATA IN U. S. A.

— „Și cum Jimmy, ai abandonat gangsterismul ca să intri în armată?”

— Da, mi se oferă condițiuni materiale și morale identice! Plus o situație legală.

La „Flamura Roșie” creșă nu are adpun și prosoape.

— Îi spălați fără săpun?
— Nu întrebăm săpunul fiindcă le intră copiilor în ochi.

PRONOSTIC

Undeva în occident

Se antrenează un grup mic,

Campioni cu talent,

Pentru cupa „Atlantica”.

Probleme sunt ariate,

Unchiul a organizat.

Pentru fiecare 'n parte.

Lat'un lot selecționat.

SARITURA CU PRAJINA (BEVIN)

Ai sărit tu cu prăjina.

Deși nu ești prea slăbuș

Devalorizând sterlina,

Ai sărit din lac în puț.

MARATONUL (CIANG).

Ai fost invitat la cross,

Să nu-ți lei întreg avântul

Te oprim, e dureros,

Dar s'a terminat pământul.

ȘAH (TRUMAN)

Ar risca afăptorul,

Dar poporul nu consimte,

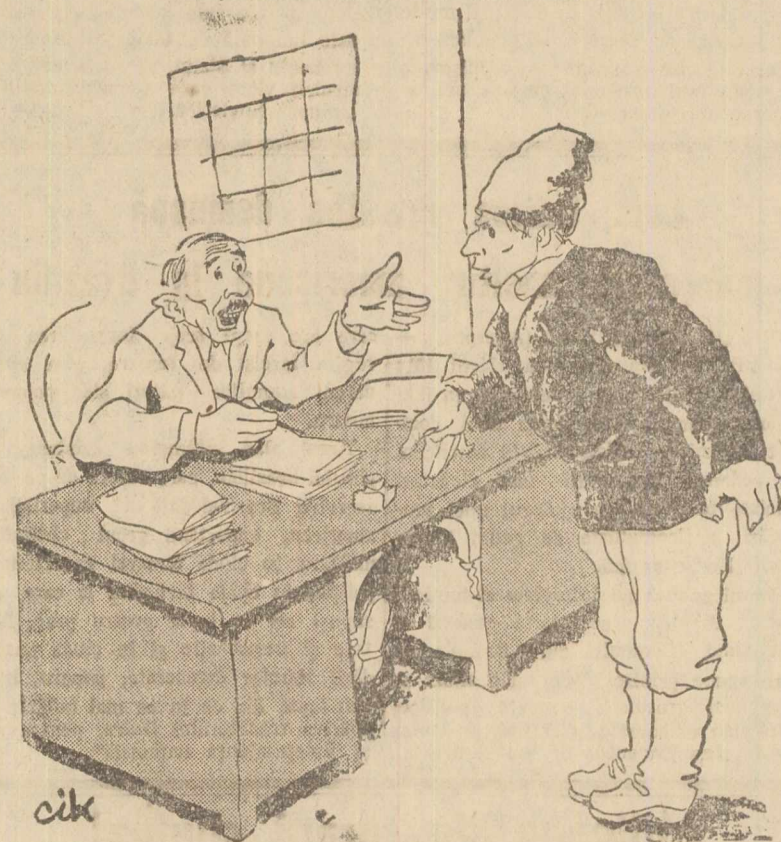
Vrei război, atunci poporul,

Strigă Șah la Președinte.

Munteanu Teodor

MOTIV

La Căminul Cultural din com. Stoicânești, juđ. Olt, nu sunt ferestre și nici sobe.

— Tovarășe, nu avem sobă la Cămin!
— Dece să vă punem dacă nu aveți ferestre!
— Dece nu ne puneți ferestre?
— La ce ar servi ferestrele? Tot n'aveți sobă.

ULTIMELE ȘTIRI

«UN NOU AVÂNT ÎN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ»

— Un important articol apărut în ziarul «Pravda» —

MOSCOVA, 27 (Agerpres). — TASS transmite: Într-un articol de fond intitulat „Un nou avânt în țările de democrație populară”, ziarul PRAVDA se ocupă de noile succese obținute în anul 1949 de țările de democrație populară. Articolul scrie printre altele:

„Anul 1949 a fost marcat în țările de democrație populară prin noul succes în punerea bazelor socialismului. Regimul de democrație populară, care îndeplinește funcțiunile dictaturii proletarietului, și-a arătat toată puterea și trândăria sa. După ce au demascat manevrele reacțiunii interne și externe, țările de democrație populară au devenit încă mai puternice în lupta lor pentru socialism. Oamenii muncii și-au strâns rândurile și mai mult în jurul partidelor comuniste și muncitorești. Vigilența revoluționară a popoarelor din aceste țări a crescut încă mai mult, odată cu victoria lor de luptă consecventă și până la capăt pentru victoria ideilor socialismului, pentru pace și democrație, împotriva ațătorilor imperialiști la un nou război.

În țările de democrație populară se desăfoară o muncă uriașă pentru construirea noului economii și culturii socialiste. Sectorul socialist din economia țărilor de democrație populară a crescut foarte mult și a devenit predominant. În Republica Cehoslovacă, de exemplu, aproape 97 la sută din întreaga industrie este proprietatea statului. În Republica Polonă 96 la sută din produsele fabricate sunt produse în întreprinderi și fabrici care aparțin statului. În Republica Populară Ungară, sectorul naționalizat reprezintă peste 92 la sută din totalul capacității industriale. Situația este asemănătoare în Republica Populară Română, RP Bulgaria, RP Albania, Republica Populară Democrată Coreeană și RP Mongolia.

Agricultura în țările de democrație populară este de asemenea în progres. La sate au fost create posturile înalte ale socialismului — stațiunile de mașini și tractoare ale statului și gospodăriile de stat. În cele mai multe din țările de democrație populară se dezvoltă pe o scară largă mișcarea cooperatistă care a și cuprins mil de gospodării țărănești.

Ziarul subliniază creșterea considerabilă a producției industriale în Republica Polonă, Republica Cehoslovacă, RP Ungară și Republica Populară Română și arată că RP Bulgaria, RP Albania, RP Mongolia și Republica Populară Democrată Coreeană sunt pe cale de a se transforma din țări agrare în țări industriale-agrare. Republica Populară Chineză pășește la o muncă de mari proporții pentru refacerea economiei naționale.

În urma dezvoltării industriei și agriculturii, nivelul de trai al oamenilor muncii din țările de democrație populară a crescut considerabil. Salariile reale ale muncitorilor și funcționarilor au crescut, ca și veniturile țăranilor muncitoare.

Ziarul subliniază că marile succese ale acestor țări în dezvoltarea economiei și culturii sunt rezultatele însușirii regimului de democrație populară, ale conducerii juste a partidelor comuniste și muncitorești. Ziarul subliniază de asemenea că realizările democrațiilor populare au devenit posibile datorită uriașului ajutor din partea Uniunii Sovietice — prietenă credincioasă și apărătoare a intereselor oamenilor muncii din lumea întreagă.

Prietenia între țările de democrație populară și Uniunea Sovietică s'a înfățișat încă mai mult pe baza colaborării și ajutorului frătesc reciproc în refacerea și dezvoltarea economiei naționale, în lupta pentru pace și securitatea popoarelor.

Succesele țărilor de democrație populară, subliniază ziarul, dovedesc odată mai mult marile avantaje ale economiei planificate în țările care construiesc socialismul, în comparație cu economia țărilor capitaliste, sfășiate de contradicții de neîmpăcat.

Oamenii muncii din țările de democrație populară, care pășesc pe calea construirii socialismului, mai au încă numeroase greutăți de învins, dar socialismul este victorios în toate domeniile. Oamenii muncii din țările de democrație populară pășesc cu încredere înainte spre socialism. Călea lor este luminată de ideile biruitoare ale lui Lenin și Stalin, de experiența construirii victorioase a socialismului în Uniunea Sovietică.

Luis Carlos Prestes demască

mârșavele uneltiri americane în Brazilia

RIO DE JANEIRO, 27 (Agerpres). — TELEPRESS transmite că ziarul IMAPRENSA POPULAR a demascat în fața poporului brazilian existența unui complot organizat de imperialiștii americani în vederea instaurării unei dictaturi fasciste teroriste, cu ajutorul unei provocări anticomuniste de genul incidentului Reichstagului.

Ziarul publică un interviu al lui Luis Carlos Prestes, secretarul general al Partidului Comunist din Brazilia, în care spune printre altele: „Ne aflăm în fața unei grosolane manevre politice; noul plan elaborat de dictatura lui Dutra și de departamentul de stat american,

care are drept scop instaurarea unui regim fascist de teroare, prin intimidarea anumitor părturi ale poporului nostru.

Acest plan întâmpină rezistența poporului brazilian, care suferă de pe urma aservirii Braziliei față de imperialismul american, suportând greul cheltuielilor militare. În ciuda teroarei exercitate de poliție, în ciuda torturilor la care sunt supuși cei ce luptă pentru pace, libertate și democrație și în ciuda suspendării ziarelor democratice, poporul brazilian luptă din ce în ce mai hotărât împotriva trădătorului Dutra, pentru pace și independența națională”.

Milioane de țărani chinezi, lucrează la îndiguirea marilor fluvii

PEKING, 27 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: În văile fluviorilor Yang Tse și Huang Ho au fost începute lucrări de refacere a digurilor și de construire de noi canale pentru a împiedica inundațiile și a extinde suprafețele de cultură. Milioane de țărani muncitori participă la aceste lucrări. Pe o distanță de câteva sute

de kilometri dealungul țărmului de nord al fluviului Yang Tse s'au săpat peste 200 milioane metri cubi de pământ. În partea de nord a provinciei Kiangsu se construiesc un canal cu o lungime de 200 km. Întrecerile în muncă pentru termenarea cât mai rapidă și în cele mai bune condiții a lucrărilor sunt în plin avânt.

ÎN AJUNUL SOSIRII LUI BAO DAI PARTIZANII VIETNAMEZI AU ARUNCAT ÎN AER CENTRALA ELECTRICĂ DIN HANOI

SAIGON, 27 (Agerpres). — După cum anunță FRANCE PRESSE, în urma operațiunilor partizanilor vietnamezi, orașul Hanoi situat pe teritoriul cotoptit de trupele franceze, a rămas Joi fără curent electric. Partizanii vietnamezi au aruncat în aer șapte transformatoare ale centralei electrice a orașului și au minat nămeșose ale instalațiilor ale acestora.

Explozia dela centrala electrică din Hanoi s'a produs tocmai în ajunul sosirii în oraș a împăratului marionetă Bao Dai și a diplomatului american Philipp Jessup.

Popoarele luptă pentru PACE

PROPUNERILE DE ASIGURARE A PĂCII PREZENTATE PARLAMENTELOR TUTUROR ȚĂRILOR DE CĂTRE DEPUTAȚII ITALIENI CARE AU ADERAT LA MIȘCAREA PARTIZANILOR PĂCII

ROMA 27 (Agerpres). — După cum transmite FRANCE PRESSE, Pietro Nenni, președintele partidului socialist italian, a declarat Joi ziaristilor că parlamentarii italieni care au aderat la mișcarea partizanilor păcii, vor depune pe biroul Camerei Italiane o moțiune care va fi prezentată simultan parlamentelor tuturor țărilor.

Această moțiune, a precizat Nenni, cuprinde următoarele propuneri:

1. Reducerea bugetelor de război și a efectivelor militare.
2. Încetarea armelor atomice.
3. Începerea unor negocieri între toate țările pentru a se pune capăt războaielor coloniale duse împotriva popoarelor în diferite părți ale lumii.
4. Semnarea unui pact de pace între marile puteri în cadrul Organizației Națiunilor Unite.
5. Începerea oricăror măsuri de represiune împotriva partizanilor păcii.

ROMA 27 (Agerpres). — După cum transmite TASS, oamenii muncii din Italia luptă cu tot mai mare hotărâre pentru pace și împotriva ațătorilor la un nou război.

Astfel se anunță din Genova că personalul uzinelor „Ansaldo” s'a alăturat mișcării pentru pace refuzând să producă arme.

PACEA CU VIETNAMUL CONSTITUIE DORINȚA UNANIMĂ A POPORULUI FRANCEZ

PARIS 27 (Agerpres). — TASS transmite: Oamenii muncii din Franța se alătură în număr din ce în ce mai mare luptei pentru pace, împotriva războiului colonialist din Vietnam.

Muncitorii dela uzinele Renault din Boulogne și Villancourt, aflând că uzinele radiofonice pe care-l produce aceste uzine este destinat războiului din Vietnam, au împiedecat încărcarea acestor utilaje în vagoanele de cale ferată.

Potrivit știrilor publicate în presă, muncitorii feroviarilor din Grigny (lângă Lyon) au hotărât să nu transporte materialul de război destinat războiului din Vietnam.

Muncitorii și funcționarii uzinei Forma din Marsilia au refuzat să pregătească expediția camionelor ce trebuiau trimise în Vietnam.

La 24 Ianuarie, muncitorii dela uzinele metalurgice din Chosy Le Roi au hotărât în unanimitate, în cadrul unui meeting, să continue greva, cerând ca secretarul Uniunii muncitorilor metalurgici din orașul Vitry să fie reangajat și ca producția de bombe destinate războiului din Vietnam să înceteze.

Muncitorii dela alte întreprinderi din Chosy Le Roi și din orașele învecinate își exprimă solidaritatea cu muncitorii metalurgici suspendând temporar lucrul, strângând fonduri, trimțând delegații, etc.

Uniunea muncitorilor metalurgici din orașul Vitry a lansat un apel adresat tuturor muncitorilor din oraș prin care le cere să „urmeeze exemplul muncitorilor dela uzina metalurgică din Chosy Le Roi și să lupte împotriva producerii de material de război”. Pe de altă parte, știrile publicate în presă arată că puterile val de greve de protest decla-

rate în toate porturile din Algeria împotriva concedierii docherilor a sluit pe patroni să revie asupra acestor concedieri.

PARIS, 27 (Agerpres). — După cum transmite TASS, luând cuvântul într-o ședință a Consiliului Republicii în cadrul dezbaterilor asupra bugetului, generalul Petit a criticat cu asprime includerea Franței în blocurile agresive ca cel al Uniunii Occidentale și al Atlanticului de Nord.

Occupându-se de războiul din Vietnam, generalul Petit a declarat: „Ceram înțelegerea războiului din Vietnam. Pacea cu Vietnamul constituie dorința unanimă a poporului francez”.

LA VARȘOVIA A AVUT LOC UN MEETING ORGANIZAT DE COMITETUL POLONEZ AL PARTIZANILOR PĂCII

LA SOVIA 27 (Agerpres). — PAP transmite: La Varșovia a avut loc recent un meeting organizat sub auspiciile Comitetului polonez al partizanilor păcii și al Asociației pentru prietenia dintre Republica Polonă și Franța.

Luând cuvântul la acest meeting, francuzul Jozwiak, membru în Biroul Politic al Comitetului central al Partidului Muncitoresc Unit polonez, a înfățișat metodele hilicite folosite de politica lui Jules Moch. El a felicitat pe polonezii din Franța, care luptă împotriva teroarei lui Moch și pe prietenii francezi care combat imperialismul francez și american.

Lupta noastră comună, a spus în continuare vorbitorul, este lupta pentru pace și progres. În această luptă noi avem o mare prietenă și aliață comună — puterica Uniunii Sovietice condusă de Marșal Stalin.

A luat apoi cuvântul Justin Godard, președintele Comitetului francez pentru protecția emigranților, care a spus printre altele: „Am venit aici pentru a vă dovedi prin prez n'a noastră că Franța democratică condamnă cu hotărâre politica rusinoasă a guvernului francez”.

LUPTA PENTRU PACE SPOREȘTE ÎN STATELE UNITE

NEW YORK 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul Național al Asociației pentru prietenia Sovieto-Americană a publicat o declarație în care arată că recentele mesaje adresate de Truman Congresului constituie „un avertisment pentru Congres și țară, precum și pentru întreaga lume, că guvernul Statelor Unite intenționează să continue războiul rece cu această vigoare, în toate formele sale.”

Deși poporul american geme sub povara cheltuielilor militare, Truman reușește ca peste 70 la sută din bugetul nostru de 42.600.000.000 dolari este destinat să acopere cheltuielile războaielor trecute și viitoare. Truman nici măcar nu a discutat alternativele războiului rece sau ce anume măsuri ar urma să ia guvernul Statelor Unite — dacă inten-

ționează să ia vreuna — pentru a-i pune capăt”.

Declarația subliniază în continuare că Truman s'a pronunțat împotriva colaborării pasnice cu cei 800.000.000 de oameni care trăiesc în prezent în regiuni care au desăvârșit sau construiesc socialismul. America este îndemnă să continue calea marilor aventuri spre dominația lumii.

Declarația arată că programul de înarmare a Statelor Unite și a țărilor Europei Occidentale elaborat de Truman, constă „o gravă primejdie pentru securitatea Statelor Unite și a lumii întregi deoarece el se întemeiază pe premise false și anume pe agresivitatea existentă din partea Uniunii Sovietice.”

Lupta pentru pace sporește în Statele Unite. Chiar și mesajul lui Truman, prin gravitatea și omisiunile sale subtile, oglindește o creștere a dorinței de pace a unui mare număr de cetățeni ai noștri din toate straturile sociale. Această dorință trebuie să se transforme într-o hotărâre cerere pentru pace și prietenie cu Uniunea Sovietică, cu democrațiile populare din Europa Răsăritească, cu RP Chineză și cu toate popoarele din Asia, cerere care trebuie să fie adresată tuturor membrilor Congresului.

PARTIZANII PĂCII DIN CUBA AU STRÂNS 300.000 SEMNĂTURI ÎMPOTRIVA PROPAGANDEI DE AȚĂTARE LA RĂZBOI

NEW YORK 27 (Agerpres). — Autoritățile din Cuba intensifică represiunile împotriva partizanilor păcii. După cum anunță corespondentul din Havana al zărilor DAILY WORKER, poliția a atacat un grup de îneri partizani ai păcii care au întreprins o călătorie de propagandă prin orașele din Cuba. Deasemenea poliția a atacat pe partizanii lui în meeting pentru pace din localitatea Jiguani, ar stând pe organizații acestui meeting.

DAILY WORKER arată că, în ciuda represaliilor autorităților, în țară au izbucnit încă mai multe demonstrații de protest împotriva păcii. Astfel, ziarul HAVANA DE HOZ, care apare la Cuba au strâns 300.000 semnături pentru petiția care cere încetarea propagandei de război, interzicerea armelor atomice, încetarea arăstărilor împotriva țărilor care refuză să participe la război și la război.

ȘI DOCHERII DIN AMSTERDAM REFUZĂ SĂ DESCARCE ARMAMENT AMERICAN

HAGA, 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Docherii din Amsterdam se alătură docherilor din porturile italiene și franceze care refuză să descarce armamentul sosit din Statele Unite. Ziarele anunță că muncitorii a numeroase societăți de transporturi maritime din Amsterdam au hotărât deasemenea să nu descarce vase ce transportă material de război.

OAMENII MUNCII DIN IUGOSLAVIA LUPTĂ ÎMPOTRIVA CLICII LUI TITO

— Un articol al lui Golubovici publicat în «Pravda» —

MOSCOVA, 27. (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul PRAVDA publică un articol al lui Golubovici, intitulat „Oamenii muncii din Iugoslavia luptă împotriva clicii lui Tito” în care se spune printre altele:

„Popoarele Iugoslaviei au privit în todeauna Uniunea Sovietică ca pe a părtărie lor consecventă, ca a sprijin al libertății și independenței lor, s'au călăuzitoare în lupta împotriva inrobitorilor imperialiști.

Imperialiștii anglo-americani, încercând să rupea Iugoslavia de Uniunea Sovietică, au recurs la ultimul lor mijloc — la clica fascistă a lui Tito. Fiind perfect conștienți de marea dragoste și de profundul devotament al popoarelor Iugoslaviei față de Uniunea Sovietică, clica mârșavă a lui Tito a început să ducă la ascuns o propagandă calomnioasă împotriva Uniunii Sovietice și a întregului lagăr socialist, dezertând apoi față în față în lăgăru imperialistilor.

Popoarele Iugoslaviei — subliniază Golubovici — nu s'au împăcat și nu se vor împăca niciodată cu trădarea Josicilor bande fasciste de spioni și asasinii care prin înșelăciune și a croi dur la putere. Oamenii muncii din Iugoslavia se ridică la lupta împotriva acestor mârșavi trădători. Sute și mii de patrioți cinstiți și prieteni credincioși ai Uniunii Sovietice și-au dat viața în chip eroic în această luptă. Pentru a rupe poporul Iugoslav de

Uniunea Sovietică și de lagărul socialismului — scrie Golubovici — pentru a transforma Iugoslavia într-o colonie a puterilor imperialiste, clica fascistă a lui Tito a instaurat în țară o teroare sângeroasă, un regim de banditism politic, un regim al arbitrarului.

Cu toate acestea — subliniază autorul articolului — banda fascistă de spioni nu a fost în stare să înfrângă rezistența popoarelor din Iugoslavia și să înabuze lupta pe care aceste popoare o duc împotriva regimului fascist a lui Tito.

În rândurile oamenilor muncii din Iugoslavia se întărește tot mai mult înțelegerea necesității de a duce o luptă organizată pentru a răsturna clica hidoasă a lui Tito, pentru a instaura în țară un regim de adevărată democrație populară pe calea construirii socialismului, pentru a readuce Iugoslavia în familia frățească a țărilor de democrație populară.

Autori necunoscuți scriu pe ziduri cuvinte pline de dragoste și devotament sincer pe care poporul Iugoslav le nutrește pentru Uniunea Sovietică. Lozinci prin care se cere răsturnarea dictaturii fasciste a clicii lui Tito apar din ce în ce mai des. Muncitorii luptă împotriva celei mai brutale exploatare fasciste, împotriva sporirii numărului de ore de muncă, împotriva salariilor tot mai mici și împotriva mobilizării forțate în fabrici și

mine, unde se realizează beneficii pentru capitalul străin.

Țărănimea muncitoare luptă împotriva jafurilor necruțătoare comise de ienicerii lui Rankovici, care pradă produsele agricole pe care le trimit în țările capitaliste. Pentru a înțelege amploarea luptei pe care țărănimea muncitoare o duc împotriva bandierii fasciste ai clicii lui Tito — scrie autorul articolului — este suficient să arătăm că programul pentru însămințarea de toamnă din Serbia, Voivodina (grânarul Iugoslaviei), Croația, Slovenia și Muntenegru, era realizat la sfârșitul lui Octombrie în proporție de mai puțin de 10%, iar în anumite alte regiuni, în proporție de 3—5%.

Popoarele Iugoslaviei sunt convinse că vor reuși să lichideze banda de asasinii și spioni fasciști care se află ațazi la putere și că vor aduce țara lor pe drumul larg al dezvoltării socialiste.

Popoarele Iugoslaviei știu că Uniunea Sovietică este alături de ele, că au sprijinul tovarășului Stalin — apărătorul lor consecvent. Banda de spioni fasciști a lui Tito va fi măturată de acria istoriei, așa cum au fost măturate complicitii lor întru crimă. Noștrii Pavelici, Mihailovici și ceilalți trădători.

Popoarele Iugoslaviei păstrează sentimentul de prietenie sinceră și frățească pentru Marea Uniune Sovietică și pentru întreaga lagăr păcii, democrației și socialismului.

Propunerile guvernului bulgar adresate Prezidiului Marii Adunări Naționale cu privire la eternizarea memoriei lui Vasil Kolarov

SOFIA 27 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite:

Consiliul de miniștri al Republicii Populare Bulgari, răspunzând numeroaselor cereri exprimate de oamenii muncii cu privire la eternizarea memoriei eminentului fruntaș al Partidului Comunist Bulgar și președinte al consiliului de miniștri, Vasil Kolarov, a supus Prezidiului Marii Adunări Naționale următoarele propuneri:

1. Să se schimbe numele orașului Sumen, unde s'a născut Vasil Kolarov în acela de Kolarovgrad și să se deschidă un Muzeu „Vasil Kolarov” în casa din Sumen în care s'a născut eminentul flu al poporului bulgar.
2. Să se dea numele Vasil Kolarov următoarelor uzine: fabricii de ciment „Granitoid” și uzinei „Elfrom”, din Sofia, uzinei de mașini „Cernomore” din orașul Stalin și uzinei de repara automobile din Plovdiv.
3. Să se dea numele Vasil Kolarov Bibliotecii publice de stat din Sofia, regimentului în care Vasil Kolarov și-a făcut serviciul.

ciul militar și școlii militaro-tehnice.

4. Să se edifice colecția completă a operelor lui Vasil Kolarov.

5. Să se instituie zece burse cu numele Vasil Kolarov la Academia Agricolă „Gheorghe Dimitrov”, la Institutul Economic și la Academia de Arte.

6. Să se emită o serie de mărci postale purtând efigia lui Vasil Kolarov.

SOFIA, 27 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite:

În dimineața zilei de 26 Ianuarie, delegația guvernamentală sovietică, în frunte cu mareșalul K. E. Vorosilov și însoțită de ambasadorul Uniunii Sovietice în RP Bulgaria Bodrov, a vizitat mausoleul lui Gheorghe Dimitrov, unde a depus o coroană de flori.

Au vizitat deasemenea mausoleul și au depus coroane delegațiile Republicii Polone, Republicii Populare Române Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Albania, Republicii Democratice Germane, Partidului Comunist Francez, precum și reprezentanții comitetului de redacție al zărilor „Pentru pace trăinică, pentru democrație populară”.

RAPORTUL LUI C. SIMONOV LA CEA DE A 13-A PLENARĂ A C. C. AL UNIUNII SCRITORILOR SOVIETICI

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 Ianuarie s'au încheiat dezbaterile la rapoartele lui Șara Rașidov și Nicolai Tihonov prezentate celei de-a 13-a plenare a Comitetului Central al Uniunii Scriitorilor Sovietici care are loc în prezent la Moscova.

Participanții la plenară au scos în evidență succesele considerabile în dezvoltarea literaturii Uzbekistanului sovietic și au subliniat necesitatea unei colaborări tot mai strânse între Uniunea Scriitorilor sovietici și organizațiile de scriitori din Republicile Sovietice.

În Ședința de după amiază, Constantin Simonov, secretar general adjunct al Uniunii Scriitorilor Sovietici, a făcut un raport asupra literaturii sovietice pentru copii.

Vorbind despre bogăția și varietatea literaturii sovietice moderne pentru copii, raportorul a arătat că în cursul anilor 1946-1948 au fost publicate 3.450 de cărți pentru copii, cu un tiraj de 116 milioane exemplare.

DECLARAȚIA MINISTRULUI DE AFACERI EXTERNE AL R. P. MONGOLE CU PRIVIRE LA DISCURSUL LUI DEAN ACHESON

ULAN BATOR 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Ministrul de afaceri externe al Republicii Populare Mongole, Lam-surun, a făcut o declarație reprezentanților presei în legătură cu discursul asupra politicii Statelor Unite, în Asia, pronunțat de secretarul de stat al Statelor Unite, Dean Acheson, în ziua de 12 Ianuarie la „clubul presei naționale” din Washington.

„Scopul principal al acestui discurs, a declarat ministrul de afaceri externe al RP Mongole, a fost să discrediteze în ochii lumii politica externă a Uniunii Sovietice, marce și generosul prieten al poporului mongol.

Nu ne miră că relațiile Intemelte pe principiul de egalitate cu alte națiuni stărnesc furia celor de teapa d-lui Acheson — protagoniștii politici de acapare a teritoriilor aparținând altor popoare și a înrobirii popoarelor.

În anul gres de început al tănărului stat mongol, poporul nostru s'a bucurat de ajutorul desinteresat și multilateral al Uniunii Sovietice, pe care de altfel nu a încetat nici în prezent să n-l

acorde. Datorită sprijinului Uniunii Sovietice, Republica Populară Mongolă a realizat succese uriașe pe tărâm economic, politic și cultural. Aceste progrese sunt cunoscute desigur d-lui Acheson, după cum li este cunoscut, fără îndoială, că guvernul american a recunoscut prin acordul dela Yalta existența Republicii Populare Mongole ca stat suveran.

D. Acheson știe desigur că guvernul chinez a recunoscut în 1946 Republica Populară Mongolă cu care a stabilit relații diplomatice.

D. Acheson nu poate să ignoreze nici lupta eroică a poporului mongol împotriva agresivității imperialismului japonez.

În 24 ore

La 26 Ianuarie, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. M. Șvernic a primit la Kremlin pe ambasadorul extraordinar și ministru plenipotențiar al Afganistanului, Sultan Ahmed Khan care a prezentat scrisorile de acreditare. (TASS).

După două săptămâni de criză guvernamentală De Gasperi a format noul guvern. Partidul democrat-cristin deține în noul cabinet 12 portofolii, saragatiștii 3 și „republicanții” 2 portofolii. (AGERPRES).

După cum anunță ziarul „Daily Worker”, vicepreședintele organizației partidului laburist din orașul Kelty (Scoția), Sam Young, a demisionat din acest post, în semn de protest împotriva actualei politici externe a guvernărilor laburiste (AGERPRES).

După cum transmit agențiile americane de presă, experți guvernamentali ai statului Israel recunosc că această țară duce în momentul de față o luptă disperată pentru existența sa economică. (AGERPRES).

Potrivit statisticilor publicate de ministerul britanic al muncii, prețurile cu amănuntul au crescut

în Marea Britanie în anul 1949 cu 30 la sută pentru anumite mărfuri. (TASS).

După cum anunță presa egipteană noua Cameră a Deputaților constituită în urma alegerilor care au avut loc la 3 Ianuarie are următoarea compoziție: 14 pașale, 58 bey, 43 moșieri, 62 avocați, 3 industriași, 2 ingineri și 7 ziaristi. (TASS).

În ciuda faptului că cenzura franceză a interzis prezentarea filmului sovietic „Miciurina”, Federația Sindicatelor muncitorilor dela teatre și cinematografe a organizat o avanpremieră a acestui film. (AGERPRES).

La Washington au fost elaborate acordurile bilaterale în cadrul cărora guvernul american va lăsa arme grupurilor țărilor europene care au aderat la pactul agresiv al Atlanticului de Nord. (PEACE PRESSE).

Ziarul „Daily Worker” anunță că un muncitor negru, Johnson, care a declarat că cel șase negri acuzați acum doi ani de a fi asinați pe un comerciant alb sunt nevinovați, a fost ucis în orașul Trenton (New Jersey).